

## OSNOVNI SUD U MITROVICI

P br. 13/2013

17. april 2013.

### U IME NARODA

**OSNOVNI SUD U MITROVICI**, u sudskom veću sastavljenom od sudije EULEKS Tima Vujolahtija, u svojstvu predsednika veća, sudije EULEKS Mariole Pasnik i sudije EULEKS Dariuša Selickija, u svojstvu članova veća, uz učešće pravnog službenika EULEKS Karen Kort, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv:

1. **Jovice DEJANOVIĆA**, ime oca ██████, rođen 11.09.1954. godine u Glavotini, Opština Vučitrn, sa prebivalištem u okolini Priluzja, Opština Vučitrn, Mitrovica,

**optuženog za:**

*tačka 1: ratni zločin protiv civilnog stanovništva*, shodno članovima 22 i 142 Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (KZ SFRJ); trenutno krivično sankcionisano članovima 31 i 153 Krivičnog zakona Republike Kosovo (KZRK)<sup>1</sup>,

*tačka 2: neovlašćeno vlasništvo, kontrolu, držanje ili upotrebu oružja* shodno članu 328 Krivičnog zakona Kosova (na snazi do 01.01.2013. godine); trenutno krivično sankcionisano članom 374 Krivičnog zakona Republike Kosovo (KZRK);

---

<sup>1</sup> Ime i skraćena važećeg Krivičnog zakona Republike Kosovo je ispravljeno u ovoj presudi. Skraćena korišćena u presudi objavljenoj 17. aprila 2013. je bila KZK, iako je trebalo da glasi KZRK.

2. **Dorda BOJKOVIĆA**, rođenog 13.11.1940. u Babinom Mostu, Opština Obilić, Priština, sa prebivalištem u Babinom Mostu;

**optuženog za:**

*tačka 1: ratni zločin protiv civilnog stanovništva, shodno članovima 22 i 142 Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (KZ SFRJ); trenutno krivično sankcionisano članovima 31 i 153 Krivičnog zakona Republike Kosovo (KZRK);*

*tačka 2: neovlašćeno vlasništvo, kontrolu, držanje ili upotrebu oružja shodno članu 328 Krivičnog zakona Kosova (na snazi do 01.01.2013. godine); trenutno krivično sankcionisano članom 374 Krivičnog zakona Republike Kosovo (KZRK);*

*Nakon održanih ročišta na glavnom pretresu od 4. do 11. aprila 2013. godine, i dana 15. aprila 2013. godine, u prisustvu svih okrivljenih, njihovih branilaca, tužilaca STRK Diane Vilson i Erika Larsona. Ročišta na glavnom pretresu su bila otvorena za javnost, osim svedočenja oštećene V. K [REDACTED] dana 4. aprila 2013. godine. Tokom ovog svedočenja, javnost je bila isključena osim zvaničnika/predstavnika Fonda za humanitarno pravo Kosova, shodno članu 295 ZKP<sup>2</sup>.*

---

<sup>2</sup> Ime i skraćenica važećeg Zakona o krivičnom postupku (Zakon br. 04/L-123) je ispravljena u ovoj presudi. Skraćenica korišćena u presudi objavljenoj 17. aprila 2013. je bila ZKPK, iako je trebalo da glasi ZKP.

*Nakon* što je izdat nalog, shodno članu 222 stav (1.1) Zakona o krivičnom postupku Kosova (ZKP), da će se tokom glavnog pretresa ime oštećene oslovljavati sa "V. K██████" i da će se njeno ime oslovljavati sa "V. K██████" u sudskom zapisniku i u presudi;

*nakon* većanja i glasanja veća održanih 16. aprila 2013. godine;

*shodno* članovima 359 i 366 ZKP, izriče javno u prisustvu optuženog Đorđa Bojkovića, branioca Ljubomira Pantoviće u ime Jovice Dejanovića, i tužioca STRK;

*u skladu sa* članovima 360 – 368 ZKP;

*donosi* sledeću:

## PRESUDU

### I. PROTIV OKRIVLJENOG JOVICE DEJANOVIĆA

#### *tačka 1*

1. Okrivljeni Jovica Dejanović je optužen za krivično delo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva, shodno članovima 22 i 142 Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (KZ SFRJ), trenutno krivično sankcionisano članovima 31 i 153 Krivičnog zakona Republike Kosovo (KZRK), jer je, suprotno članu 3 zajedničkog za četiri Ženevske konvencije od 12. avgusta 1949. godine, i članovima 4 i 5 (1) Drugog dopunskog protokola od 8. juna 1977. godine uz Ženevske konvencije iz 1949. godine, svih pravila međunarodnog prava na snazi u vreme unutrašnjeg oružanog sukoba na Kosovu i sve vreme vezanim za ovu optužnicu, okrivljeni, u svojstvu srpskog policajca, silovao V. K██████ kosovsku Albanku, civila; tačnije, okrivljeni, koji je bio naoružan puškom, je odvezao žrtvu do nepoznate lokacije blizu Babinog Mosta, i primorao je,

preteći joj nožem, na različite vrste seksualnog čina protiv njene volje unutar njegovog automobila u Babinom Mostu dana 14. aprila 1999. godine.

2. Sud nalazi da je dokazano da je dana 14. aprila 1999. godine u Babinom Mostu oštećena V. K. [REDACTED] bila oteta iz svog doma i odvezena na nepoznatu lokaciju blizu Babinog Mosta od strane naoružane osobe i da je bila primorana od strane ove osobe na različite vrste seksualnog čina protiv njene volje unutar automobila.
3. Međutim, sud ne nalazi da je dokazano van svake sumnje da je osoba koja je otela i silovala žrtvu bio optuženi Jovica Dejanović.
4. Stoga, shodno članu 364 stav (1) podstav (1.3) ZKP, okrivljeni Jovica Dejanović **nije kriv i oslobođen je optužbe** iz tačke 1.

#### *tačka 2*

5. Okrivljeni Jovica Dejanović je optužen za krivično delo neovlašćenog vlasništva, kontrole, držanja ili upotrebe oružja shodno članu 328 Krivičnog zakona Kosova (na snazi do 01.01.2013. godine), trenutno krivično sankcionisano članom 374 Krivičnog zakona Republike Kosovo (KZRK), jer je okrivljeni, bez važeće dozvole za držanje oružja, nezakonito posedovao 9 metaka za oružje kalibra 9mm pronađenih tokom pretresa njegove kuće u Priluzju dana 27. septembra 2012. godine.
6. Dokazano je da je okrivljeni Jovica Dejanović bio u posedu devet metaka kalibra 9mm u svojoj kući. Sud ocenjuje da član 3 stav 3 Zakona o oružju glasi: "Za oružje se takođe smatra municija i glavni delovi oružja, osim ako to drugačije nije definisano ovim zakonom". Stoga, ovi meci se takođe smataju oružjem.

7. Međutim, nije dokazano van svake sumnje da je on bio u posedu ranije pomenutih metaka bez dozvole.
8. Stoga, shodno članu 364 stav (1) podstav (1.3) ZKP, okrivljeni Jovica Dejanović **nije kriv i oslobođen je optužbe** iz tačke 2.

## II. PROTIV OKRIVLJENOG ĐORĐA BOJKOVIĆA

### *tačka 1*

9. Okrivljeni Đorđe Bojković je optužen za krivično delo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva, shodno članovima 22 i 142 Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (KZ SFRJ), trenutno krivično sankcionisano članovima 31 i 153 Krivičnog zakona Republike Kosovo (KZRK), jer je, suprotno članu 3 zajedničkog za četiri Ženevske konvencije od 12. avgusta 1949. godine, i članovima 4 i 5 (1) Drugog dopunskog protokola od 8. juna 1977. godine uz Ženevske konvencije iz 1949. godine, svih pravila međunarodnog prava na snazi u vreme unutrašnjeg oružanog sukoba na Kosovu i sve vreme vezanim za ovu optužnicu, okrivljeni silovao V. K. ██████ kosovsku Albanku, civila, koja je bila oteta od strane srpskog policajca Jovice Dejanovića; tačnije, okrivljeni, koji je kod sebe imao pištolj, je odveo žrtvu u nezavršenu kuću u Babinom Mostu, bacio je na pod i primorao je na seksualni čin protiv njene volje u Babinom Mostu dana 14. aprila 1999. godine.
10. Dokazano je da je 14. aprila 1999. godine u Babinom Mostu oštećena V. K. ██████ nakon što je bila oteta i silovana od strane naoružane osobe, odvedena protiv svoje volje od strane drugog muškarca naoružanog pištoljem u nezavršenu kuću gde je bila bačena na pod i primorana na seksualni čin.
11. Međutim, sud ne nalazi da je dokazano van svake sumnje da je osoba koja je silovala oštećenu po drugi put bio okrivljeni Đorđe Bojković.

12. Stoga, shodno članu 364 stav (1) podstav (1.3) ZKP, okrivljeni Đorđe Bojković **nije kriv** i **oslobođen je optužbe** iz tačke 1.

*tačka 2*

13. Okrivljeni Đorđe Bojković je optužen za krivično delo neovlašćenog vlasništva, kontrole, držanja ili upotrebe oružja shodno članu 328 Krivičnog zakona Kosova (na snazi do 01.01.2013. godine), trenutno krivično sankcionisano članom 374 Krivičnog zakona Republike Kosovo (KZRK), jer je okrivljeni, bez važeće dozvole za držanje oružja, nezakonito posedovao jednu AK-47 pušku, tri šaržera i 69 metaka municije u Babinom Mostu dana 27. septembra 2012. godine.

14. Sud nalazi da je dokazano van svake sumnje da je okrivljeni postupao kao što je opisano u optužnici.

15. Čineći to, okrivljeni Đorđe Bojković je **kriv** i krivično je odgovoran za neovlašćeno vlasništvo, kontrolu, držanje ili upotrebu oružja<sup>3</sup>, shodno članu 374 stav (1) KZRK (Zakon br. 04/L-082), što je ranije bilo krivično sankcionisano članom 328 Krivičnog zakona Kosova (KZK), u vezi sa članom 3 stav (2) KZRK.

16. Stoga je optuženi Đorđe Bojković, shodno članu 374 stav (1) u vezi sa članom 3 stav (2) KZRK, u skladu sa članom 43 stav (1) podstav (1.2) i članom 45 stavovi (1) i (2) KZRK osuđen na 1 (jednu) godinu i 6 (šest) meseci zatvora. Shodno članu 51 stav (2), članu 52 stav (1) i članu 53 stav (1) KZRK, kazna je uslovna na period provere od dve (2) godine. Sud ovim nalaže da ova kazna neće biti izvršena ako osuđenik ne izvrši drugo krivično delo tokom perioda provere.

---

<sup>3</sup> Ime krivičnog dela je ispravljeno usled administrativne greške.

17. Vreme provedeno u kućnom pritvoru od 27. septembra 2012. godine do 17. aprila 2013. godine biće uračunata shodno članu 365 stav (1) podstav (1.5) ZKP.

### III. ZAPLENA

18. Shodno članu 115 stav (1) i (2) ZKP u vezi sa članom 38 i člana 2 stav (1.42) Zakona o oružju, sud nalaže da se devet metaka kalibra 9mm pronadenih tokom pretresa kuće okrivljenog Jovice Dejanovića zapleni i preda Ministarstvu unutrašnjih poslova.

19. Shodno članu 374 stav (3) KZRK, automatska puška M-70 AB2 (kopija automatske puške AK-47), šaržeri i 69 metaka municije pronadenih tokom pretresa kuće okrivljenog Đorđa Bojkovića biće zaplenjeni.

### IV. TROŠKOVI KRIVIČNOG POSTUPKA

20. U vezi optuženog Jovice Dejanovića, shodno članu 454 ZKP, troškovi krivičnog postupka biće plaćeni iz budžetstkih sredstava.

21. Optuženi Đorđe Bojković će nadoknaditi 100 (stotinu) evra kao deo troškova krivičnog postupka, ali je oslobođen dužnosti da nadoknadi ostatak troškova, shodno članu 453 stavovi (1) i (4) ZKP.

## OBRAZLOŽENJE

### A. ISTORIJAT POSTUPKA

1. Dana 12. novembra 2012. godine, Specijalno tužilaštvo Republike Kosovo (tužilac) je podneo optužnicu PPS br. 89/2012 od 7. novembra 2012. godine protiv optuženih

(tadašnjem) Okružnom sudu u Mitrovici.

2. Dana 26. novembra 2012. godine, Okružni sud u Mitrovici je doneo rešenje za izmenu optužnice. Dana 30. novembra 2012. godine, tužilac je podneo izmenjenu optužnicu od 29. novembra 2012. godine.
3. Dana 14. decembra 2012. godine održano je ročište za potvrđivanje optužnice kako je propisivao stari zakon (Zakon o krivičnom postupku Kosova – ZKPK). Međutim, sud nije izdao rešenje kojim se potvrđuje optužnica jer je novi zakon o postupku (Zakon o krivičnom postupku – ZKP) stupio na snagu 1. januara 2013. godine pre nego što je moglo da se donese rešenje. U ZKP ne postoji odredba o potvrđivanju optužnice.
4. Dana 5. februara 2013. godine, sud je doneo odluku kojom je odbacio zahtev odbrane da se odbaci optužnica i primedbe odbrane u vezi prihvatljivosti dokaza. Odlukom od 6. marta 2013. godine, Apelacioni sud je odbacio žalbe koje su na ovu odluku podneli branioci obojice okrivljenih.
5. Ročišta na glavnom pretresu su održana 4., 5., 8., 9., 10., 11. i 15. aprila 2013. godine. Presuda je izrečena 17. aprila 2013. godine.

## B. NADLEŽNOST SUDA

6. Imajući u vidu član 11 i član 19 stav (2) Zakona o sudovima, Osnovni sud u Mitrovici je nadležno sudsko telo da sudi u ovom krivičnom predmetu.
7. EULEKS ima nadležnost u ovom predmetu shodno Zakonu o nadležnosti, odabiru i dodeli predmeta sudijama i tužiocima EULEKS na Kosovu (Zakon br. 03/L-053).
8. Pretresno veće je sastavljeno od sudije EULEKS Timā Vujolahtija, u svojstvu



predsednika veća, i sudije EULEKS Dariuša Sielickog i sudije EULEKS Mariole Pasnik, u svojstvu članova veća.

9. Nijedna strana nije imala primedbe na nadležnost suda ili na sastav pretresnog veća.

### C. PRIMENJIV ZAKON

10. Na početku glavnog pretresa, predsednik veća je obavetio strane da je na osnovu prelaznih odredaba ZKP (članovi 539-545) ZKP zakon o postupku koji se primenjuje tokom glavnog pretresa. Međutim, proceduralni postupci sprovedeni u vreme prethodnog zakona o krivičnom postupku biće ocenjeni na osnovu ovog zakona.

11. Pored toga, predsednik veća je obavestio strane da je 1. januara 2013. godine novi Krivični zakon Republike Kosovo (KZRK) stupio na snagu. Shodno članu 3 ovog zakona, zakon na snazi u vreme kada je izvršeno krivično delo biće primenjen na izvršioca. Međutim, u slučaju da dođe do izmene zakona koji se primenjuje na određeni predmet pre konačne odluke, biće primenjen zakon koji je najpovoljniji po izvršioca. Predsednik veća ja izjavio da će pitanje najpovoljnijeg zakona biti ocenjeno u presudi i da bi strane trebalo da iznesu svoje mišljenje o tom pitanju tokom glavnog pretresa.

### D. GLAVNI PRETRES

12. Ročišta na glavnom pretresu su održana 4., 5., 8., 9., 10., 11. i 15. aprila 2013. godine. Presuda je izrečena 17. aprila 2013. godine u prostorijama Osnovnog suda u Mitrovici. Sva ročišta su bila otvorena za javnost osim saslušanja svedoka V. k [REDACTED] dana 4. aprila 2013. godine tokom koga je javnost bila isključena u skladu sa članom 294 stav (1.4) ZKP. Ročišta su održana u prisustvu svih okrivljenih, njihovih branilaca i tužilaca iz STRK Diane Vilson i Erika Larsona. Presuda je objavljena u javnosti u prisustvu

okrivljenog Đorđa Bojkovića, branioca Ljubomira Pantovića u ime Jovice Dejanovića i tužilaca iz STRK.

13. Na ročištu na glavnom pretresu dana 4. aprila 2013. godine, shodno članu 222 stav (1.1) ZKP, sud je odlučio da će se ime oštećene oslovljavati sa "V. K. [REDACTED]" tokom čitavog postupka glavnog pretresa i da će se njeno ime oslovljavati sa "V. K. [REDACTED]" u zapisniku sa glavnog pretresa i u presudi.
14. Na ročištu na glavnom pretresu dana 4. aprila 2013. godine, obojica optuženih se izjasnila da nisu krivi u vezi optužbi protiv njih.
15. Na ročištu na glavnom pretresu dana 4. aprila 2013. godine, na predlog tužioca, sud je odlučio da će dvojica policajaca, H. [REDACTED] E. [REDACTED] i P. [REDACTED] H. [REDACTED], koji su bili prisutni tokom pretresa kuća okrivljenih, biti saslušani u svojstvu svedoka.
16. Istog dana, sud je takode odlučio, na zahtev branioca Midoraga Brkljača u ime okrivljenog Bojkovića, da se T. [REDACTED] F. [REDACTED] i M. [REDACTED] R. [REDACTED] pozovu kao svedoci. Sud je odlučio da nije bilo potrebe da se izvedu dokazi po pitanju da li je okrivljeni Đorđe Bojković bio u seksualnoj vezi sa M. [REDACTED] R. [REDACTED] jer je ovo pitanje potpuno nevažno za ovaj predmet. Takođe, sud je 8. aprila 2013. godine odbacio zahtev tužioca da se izvede oružje i municija koji su pronađeni tokom pretresa kuća okrivljenih.
17. Pored toga, na ročištu od 8. aprila 2013. godine, pretresno veće je odlučilo da po službenoj dužnosti sasluša svedoka R. [REDACTED] M. [REDACTED]
18. Dana 9. aprila 2013. godine, tužilac je podneo zahtev za određivanje sudskog pritvora okrivljenom Bojkoviću. Ovaj zahtev je povučen na ročištu na glavnom pretresu dana 10. aprila 2013. godine.
19. Na ročištu na glavnom pretresu dana 10. aprila 2013. godine, tužilac je podneo izmenjenu optužnicu u kojoj je pozivanje na odredbe starog Zakona o krivičnom

postupku Kosova zamenjeno novim odredbama ZKP. Izmene u optužnici su sadržane u dispozitivu ove presude.

#### E. LISTA DOKAZA IZVEDENIH NA GLAVNOM PRETRESU

20. Tokom trajanja glavnog pretresa saslušani su sledeći svedoci:

- V. K██████ (svedok koju je pozvalo tužilaštvo) je saslušana preko video konferencijske veze sa sudskim vlastima Sjedinjenih Američkih Država dana 4. aprila 2013. godine.
- Dana 5. aprila 2013. godine saslušani su svedoci M██████ K██████ H██████ K██████ i M██████ K██████ (sve svedoke je pozvalo tužilaštvo).
- Svedoci N██████ K██████, Z██████ G██████ i K██████ A██████ (svedoke je pozvalo tužilaštvo) su svedočili 8. aprila 2013. godine.
- Dana 9. aprila 2013. godine, nastavljeno je saslušanje svedoka M██████ K██████ Pored toga, saslušani su svedoci I██████ G██████, S██████ K██████ (oba svedoka je pozvao tužilac), R██████ M██████ (svedoka je pozvao sud) i S██████ M██████ (svedoka je pozvao okrivljeni Bojković)
- Svedoci H██████ B██████ i P██████ H██████ (svedoke je pozvao tužilac) su ispitani 10. aprila 2013. godine.

21. Delovi ranijih iskaza gore pomenutih svedoka su pročitani tokom glavnog pretresa i uneti su u zapisnik.

22. Sledeći dokumenti su prihvaćeni kao dokazi i pročitani su za zapisnik:

- set fotografija, registrator "iskazi svedoka" strana 90, dokaz 1;
- set fotografija, registrator "iskazi svedoka" strana 164, dokaz 2;
- set fotografija, registrator "iskazi svedoka" strana 248, dokaz 3;
- set fotografija, registrator "iskazi svedoka" strana 194, dokaz 4;
- skica mesta zločina, dokaz 5;

- radni list na srpskom, strana 53-56, dokaz 6;
- pisani iskaz na albanskom, strana 37-40, dokaz 7;
- set fotografija, registrator "iskazi svedoka" strana 249-250, dokaz 8;
- set fotografija, registrator "iskazi svedoka" strana 264, dokaz 9;
- policijski izveštaj M ██████ N ██████ od 30. septembra 2010. godine, dokaz 10;
- policijski izveštaj M ██████ N ██████ od 17. septembra 2010. godine, dokaz 11;
- fotokopija dve fotografije (jedna sa detetom), dokaz 12;
- originalni izveštaj sa pretresa okrivljenog Dejanovića na albanskom, dokaz 13;
- izveštaj sa pretresa okrivljenog Bojkovića, registrator-policijski izveštaji, strana 136-141, dokaz 15;
- izveštaj sa pretresa okrivljenog Bojkovića, registrator-policijski izveštaji, strana, page 152-184, dokaz 16;
- registrator – policijski izveštaji, tabulator 1-3, dokaz 17:
  - izveštaj policajaca od 25 jula 2012. godine sa skicama mesta zločina
  - izveštaj policajaca od 5. oktobra 2012. godine sa dve potvrde o pravu na nepokretnu imovinu iz Katastra Kosova
  - izveštaj policajaca od 17. jula 2012. sa fotografijama kuća.
- izveštaj sa lekarskog pregleda okrivljenog Dejanovića, dokaz 18;
- izveštaj sa pretresa okrivljenog Dejanovića, registrator-policijski izveštaji, strana 38-58, dokaz 19;
- izveštaj sa pretresa okrivljenog Bojkovića, registrator-policijski izveštaji, strana 150-183, dokaz 20;
- balistički izveštaj, registrator-policijski izveštaji, strane 252 – 260, dokaz 21;
- izveštaj sa pretresa okrivljenog Dejanovića, registrator-policijski izveštaji, strana 64-113, dokaz 22;
- originalni izveštaj sa pretresa okrivljenog Bojkovića na albanskom, dokaz 23;
- policijski izveštaj o svedoku C ██████, dokaz 25;
- tri dokumenta od 1. jula 2003., 4. juna 2003. i 3. juna 2003., koje je predao okrivljeni Dejanović, dokaz 26;
- inicijalni izveštaj UNMIK-a od 18. januara 2000., dokaz 27;
- dokument o otpustu okrivljenog Dejanovića iz vojne službe, dokaz 28;

- izveštaj o zapleni službenog pištolja Glock itd, dokaz 29;
- mapa Stanovca i okoline, dokaz 30;
- zahtev okrivljenog Bojkovića za povratak na posao, dokaz 31;

23. Zapisi na DVD pretresa kuća okrivljenih su takode prihvaćeni kao dokazi (dokazi 14 i 24). Pored toga, DVD su prikazani na ročištima na glavnom pretresu pojedinačno 10. aprila (Dejanović) i 11. aprila 2013. godine (Bojković).

24. Na ročištu dana 11. aprila 2013. godine, obojica optuženih su dali iskaze.

25. Dokazni postupak je zaključen 15. aprila 2013. godine.

## F. ČINJENIČNI NALAZI

### I Okrivljeni Dejanović; tačka 1

26. U ovom pasusu, sud će najpre oceniti pitanje onoga šta se dogodilo žrtvi dana 14. aprila 1999. godine, i potom tačku 1 optužnice protiv okrivljenog Dejanovića.

#### I.1. Događaji od 13. i 14. aprila 1999.

27. U ovom pasusu, sud se bavi pitanjem onoga što se dogodilo u kući K [REDACTED] dana 13. aprila 1999. godine, da li je dokazano da je V. K [REDACTED] bila oteta i silovana 14. aprila i onoga što je rekla drugim ljudima nakon događaja.

##### *I.1.1. 13. april 1999. godine; dan pre otmice*

28. Sud nalazi da je dokazano, na osnovu iskaza V. K [REDACTED], H [REDACTED], K [REDACTED] i N [REDACTED] K [REDACTED] da je 13. aprila 1999. godine nekoliko uniformisanih muškaraca došlo u kuću u Stanovcu gde je V. K [REDACTED] živela sa svojom majkom i bratom, i gde je u to vreme, puno izbeglica boravilo. Ti uniformisani muškarci su naredili izbeglicama da odu.

### *1.1.2. 14. april 1999. godine: otmica*

29. Proizilazi iz iskaza svedoka V. K██████, M██████ K██████ i H██████ K██████ da se dan nakon ranije pomenute posete, jedan muškarac u uniformi vratio u kuću naredne večeri, 14. aprila 1999. godine. On je bio naoružan i raspitivao se o ocu i bratu V. K██████. Svedoci V. K██████, H██████ K██████, M██████ K██████, M██████ K██████ i ███████ K██████ su potvrdili da je on tada rekao da želi da sa sobom povede V. K██████. Iskazi koje su dali ovi svedoci dokazuju da je situacija koju je iskusila porodica K██████ bila jako preteća. Majka žrtve, H██████ K██████, i njen stric M██████ K██████ koji je upravo stigao na mesto događaja iz svoje susedne kuće, je pokušao da interveniše, ali je uniformisani muškarac zapretio stricu i verbalno i time što je uperio pušku u njega. Nakon toga, ovaj muškarac je primorao V. K██████ da krene sa njim u vozilo koje je bilo parkirano ispred kapije kuće i potom se odvezao. Svedoci ove otmice su bili H██████ K██████, M██████ K██████, D██████ K██████, M██████ K██████ i ███████ C██████. Za detaljnije iskaze svedoka, sud upućuje na kasniji pasus *1.2 Istraga*.

### *1.1.3. Silovanja*

30. Žrtva V. K██████ je posvedočila da ju je ovaj uniformisani muškarac odveo, vozeći auto Zastava 101, u selo Babin Most. Nakon zaustavljanja u selu, oni su nastavili sa vožnjom, odvezli se do manjeg neasfaltiranog puta i tamo ju je muškarac odveo u praznu kuću, ali joj je uskoro naredio da se vrati u automobil. Sud nalazi da je dokazano da je tada V. K██████ bila silovana od strane ovog uniformisanog muškarca u automobilu, ispred nedovršene kuće u Babinom Mostu. Ona je bila silovana vaginalno, oralno i analno.
31. V. K██████ je posvedočila da joj je, nakon ovog prvog silovanja, uniformisani muškarac rekao da se obuče i potom ju je vratio u selo Babin Most. Tamo je uniformisani muškarac otišao u prodavnicu i ostavio je da sedi u autu. Dok je sedela, mladi srpski vojnik je došao do nje, izveo je iz auta, pokušao je da je poljubi, ali pošto je plakala i molila, odveo je natrag u auto i ostavio je na miru. Međutim, nakon ovog incidenta, stariji

muškarac obučen u civilnu odeću je došao do auta i odveo je iz auta do obližnje nedovršene dvospratne kuće. Tamo joj je ovaj stariji muškarac, preteći joj pištoljem, naredio da se skinu i silovao vaginalno otopzadi. Stoga, sud nalazi da je dokazano da je 14. aprila 1999. godine, neko vreme nakon prvog silovanja, V. K. [REDACTED] bila silovana po drugi put u nedovršenoj kući u Babinom Mostu od strane starijeg muškarca.

32. Nakon ovog drugog silovanja, obojica muškaraca, oni koji su je silovali, su je odvezli njenoj kući u selu Stanovce.

33. Iskazi V. K. [REDACTED] o ovim silovanjima su potkrepljeni iskazima svedoka H. [REDACTED], K. [REDACTED]<sup>4</sup>, M. [REDACTED] K. [REDACTED]<sup>5</sup>, N. [REDACTED] K. [REDACTED]<sup>6</sup>, Š. [REDACTED] K. [REDACTED]<sup>7</sup> i R. [REDACTED] M. [REDACTED]. Svi oni su opisali žalosno i šokirajuće stanje u kojem su zatekli žrtvu nakon otmice: bila je potrešena, plakala je i onesvestila se. Pored toga, ona je imala ožiljke po telu<sup>9</sup> i modrice na licu<sup>10</sup>. Svedok I. [REDACTED] K. [REDACTED] je takođe posvedočila da se V. K. [REDACTED] potpuno promenila nakon ovog dana: "nije govorila puno, stalno je bila zamišljena, pitala se sve vreme"<sup>11</sup>. Sud smatra da je ovo fizičko i mentalno stanje, koje je nekoliko ljudi otkrilo, moralo da bude stvarno i stoga, zajedno sa njenim iskazima, dovoljan dokaz da je bila silovana kao što je opisala.

34. Takođe, sud pridaje značaj činjenici da iskazi V. K. [REDACTED] tokom istražne faze, u njihovim najbitnijim tačkama, nisu u kontradikciji sa njenim iskazima datim na ročištu na glavnom pretresu. Ona je pružila detaljan prikaz događaja i nije pokušavala da „popuni praznine“ prilikom saslušanja na glavnom pretresu. Sud nalazi da je opis mesta gde su se silovanja dogodila logičan i da može da se prepozna u postojećem okruženju (videti skicu mesta zločina, dokaz 5). Takođe je bila jasna u vezi uloge treće osobe i nije pokušala da

<sup>4</sup> Zapisnik sa ročišta na glavnom pretresu 5. aprila 2013., strana 23.

<sup>5</sup> Zapisnik sa ročišta na glavnom pretresu 5. aprila 2013., strana 6.

<sup>6</sup> Zapisnik sa ročišta na glavnom pretresu 8. aprila 2013., strana 7.

<sup>7</sup> Zapisnik sa ročišta na glavnom pretresu 9. aprila 2013., strana 21 i nadalje.

<sup>8</sup> Zapisnik sa ročišta na glavnom pretresu 9. aprila 2013., strana 39-40.

<sup>9</sup> Zapisnik sa ročišta na glavnom pretresu 9. aprila 2013, strana 23 (S. [REDACTED] K. [REDACTED]).

<sup>10</sup> Zapisnik sa ročišta na glavnom pretresu 5. aprila 2013., strana 23 (H. [REDACTED] K. [REDACTED]).

<sup>11</sup> Zapisnik sa ročišta na glavnom pretresu 9. april 2013., strana 12.

prida veću težinu svom iskazu tvrdeći da ju je i on silovao. Iz ovih razloga, sud smatra da je iskaz koji je V. K. [REDACTED] dala na ročištu na glavnom pretresu 14. aprila 2013. godine verodostojan.

35. Činjenica je da u svojim iskazima istražiteljima UNMIK dana 13. oktobra 1999. godine žrtva nije pomenula da su je dvojica muškaraca silovala, ali je ona ovo zaista pomenula dok je davala svoj iskaz Š. [REDACTED] K. [REDACTED] dana 15. aprila 1999. godine. Pored toga, na ročištu na glavnom pretresu 15. aprila 1999. godine, kada je bila upitana o ovoj nedoslednosti, V. K. [REDACTED] je objasnila sudu da ju je bilo sramota onoga što joj se desilo i da u to vreme nije mogla da otkrije sve što se dogodilo. Takođe, ona nije rekla o drugom silovanju jer se plašila da policija neće moći da uhapsi ni prvog počinioca.<sup>12</sup>

36. Svedok V. K. [REDACTED] u svom prvom pisanom isakzu od 13. oktobra 1999. godine nije pomenula da je muškarac koji ju je silovao došao u njenu kuću takođe i dan ranije, 13. aprila 1999. godine. Sud nalazi da je njeno objašnjenje ovoga (nije želela da se njen brat umeša, koji je takođe bio prisutan u kući 13. aprila 1999. godine) verodostojno.

#### *1.1.4. Zaključak*

37. Sud zaključuje da je iskaz V. K. [REDACTED] o otmici i naknadnim silovanjima verodostojan i potkrepljen drugim dokazima. Stoga je utvrđeno van svake sumnje da je 14. aprila 1999. godine V. K. [REDACTED] bila oteta iz svoje kuće u Donjem Stanovcu od strane jednog uniformisanog muškarca i potom dva puta silovana na različitim lokacijama u Babinom Mostu, prvo od strane osobe koja ju je otela, a ubrzo potom, na drugom mestu, od strane drugog muškarca.

38. Pitanje na koje sada treba odgovoriti je da li može biti dokazano da je optuženi Dejanović muškarac koji je izvršio otmicu i prvo silovanje kao što je opisano u optužnici.

---

<sup>12</sup> Zapisnik sa ročišta na glavnom pretresu 4. aprila 2013., strana 49.



## 1.2. Istraga

39. Sud će se sada skoncentrisati na istrage koje su sprovedene i način na koji su one obavljene.

### *1.2.1. Policijski izveštaji*

40. Iz spisa predmeta, sud nalazi da su sledeći razgovori i svedočenja svedoka obavljeni pre glavnog pretresa:

41. Žrtva V. K [REDACTED] je saslušana/ispitana:

- Dana 15. aprila 1999. godine, ona je rekla policajcu OVK da je bila silovana. Istog dana, nju je takođe ispitao drugi policajac OVK. Nema izveštaja u spisu predmeta.
- Dana 10. oktobra 1999. godine, VP OVK joj je pokazao neke fotografije zarad identifikacije mogućeg izvršioca. Nema izveštaja u spisu predmeta.
- Dana 13. oktobra 1999. godine nju je ispitao istražitelj UNMIK. Postoji rukom pisani iskaz žrtve o ovom ispitivanju u spisu predmeta.
- (Žrtva se preselila sa Kosova 2001. godine.)
- Dana 24. avgusta 2010. godine, nju je ispitao policijski istražitelj EULKES. Zapisnik sa ovog saslušanja od 26. avgusta 2010. godine postoji u spisu predmeta. Takođe, u spisu predmeta su i dva kratka izveštaja, dokazi 10 i 11.
- Dana 30. decembra 2010. godine nju su ispitali istražitelji KP. Izveštaj postoji u spisu predmeta.
- Dana 15. decembra 2010. godine, nju su ispitali istražitelji KP/EULEKS. Postoji izveštaj u spisu predmeta.
- Dana 17. jula 2012. godine, nju su ispitali istražitelji KP. Postoji izveštaj u spisu predmeta. Istog dana je sprovedena i identifikacija preko fotografija.

Izveštaj o identifikaciji postoji u spisu predmeta.

- Dana 5. oktobra 2012. godine, nju su ispitali telefonom istražitelji KP. Postoji izveštaj u spisu predmeta.

42. Svedoka H [REDACTED] K [REDACTED] je ispitala policija UNMIK dana 31. marta 2003. (izveštaj je u spisu predmeta), istražitelj KP dana 16. novembra 2011. godine (izveštaj je u spisu predmeta) i javni tužilac 27. avgusta 2012. godine (izveštaj je u spisu predmeta). Takođe su joj bile pokazane fotografije za identifikaciju (zapisnik sa identifikacije se nalazi u spisu predmeta)
43. Svedoka N [REDACTED] K [REDACTED] je ispitala policija UNMIK dana 2. marta 2003. godine (izveštaj je u spisu predmeta), istražitelj KP dana 21. marta 2012. godine (izveštaj je u spisu predmeta), istražitelji KP/EULEKS dana 16. maja 2012. godine (izveštaj je u spisu predmeta) i javni tužilac 27. avgusta 2012. godine (izveštaj je u spisu predmeta). Identifikacija preko fotografija je sprovedena 16. maja 2012. godine (zapisnik sa identifikacije se nalazi u spisu predmeta).
44. Svedoka M [REDACTED] K [REDACTED] je ispitao istražitelj KP/EULEKS dana 26. aprila 2012. godine. Tada je takođe obavljena identifikacija preko fotografija (izveštaj i zapisnik sa identifikacije se nalaze u spisu predmeta).
45. Svedoka I [REDACTED] K [REDACTED] je ispitao istražitelj KP/EULEKS dana 26. aprila 2012. godine. Tada je takođe obavljena identifikacija preko fotografija (izveštaj i zapisnik sa identifikacije se nalaze u spisu predmeta).
46. Svedoka M [REDACTED] K [REDACTED] je ispitao istražitelj UNMIK dana 1. aprila 2003. godine (izveštaj se nalazi u spisu predmeta).
47. Svedoka Š [REDACTED] K [REDACTED] je ispitao istražitelj KP/EULEKS dana 2. februara 2011. godine (izveštaj se nalazi u spisu predmeta).

1.2.2. Oštećena V. K [REDACTED]

48. Utvrđeno je iz iskaza svedoka V. K [REDACTED]<sup>13</sup> i Š [REDACTED] K [REDACTED]<sup>14</sup> da je ubrzo nakon događaja, dana 15. aprila 1999. godine, ona prijavila OVK da je bila silovana. Prema Š [REDACTED] K [REDACTED], ona mu je rekla da je nju odveo muškarac zvani P [REDACTED] i dvojica kolega. Njen opis prvog počinioca je bio: srednje starosne dobi, sportskog tela, građen kao sportista, stajao je uspravno.
49. Šest meseci kasnije, dana 10. oktobra 1999. godine, V. K [REDACTED] je otišla u OVK gde su joj bile pokazane neke fotografije. Ona je na dvema fotografijama identifikovala policajca koji ju je silovao. Rečeno joj je da je ova osoba iz Babinog Mosta<sup>15</sup>. Bile su dve fotografije muškarca, jedna u uniformi i jedna u civilnoj odeći zajedno sa decom<sup>16</sup>. Njoj je bilo pokazano nešto nalik galeriji sa puno fotografija. Kasnije je ona te fotografije dala istražitelju UNMIK<sup>17</sup>.
50. Sud utvrđuje da ne postoji pisani iskaz koji je zaveden u to vreme. Fotografije osobe koje je oštećena identifikovala se ne mogu pronaći niti se mogu identifikovati kao zavedene u spisu predmeta. Međutim, tužilac je podneo neposredno pre glavnog pretresa crno belu fotokopiju dve fotografije (dokaz 12), jednu fotografiju muškarca sa detetom i jednu fotografiju dve osobe.
51. Dana 13. oktobra 1999. godine, istražitelj UNMIK je od oštećene uzeo iskaz žrtve. U ovom iskazu, ona samo govori o silovanju koje se desilo, i ona poriče da ju je muškarac u uniformi silovao analno. Njen opis počinioca je: visok, kratka crna kosa, zeleno-braon oči, mršav. Njegova desna ruka je bila u zavoju. U ovom iskazu, V. K [REDACTED] takođe pominje da se neko zvao P [REDACTED], ali da ne zna ko je taj P [REDACTED].

<sup>13</sup> Zapisnik sa ročišta na glavnom pretresu 4. aprila 2013., strana 34.

<sup>14</sup> Zapisnik sa ročišta na glavnom pretresu 9. aprila 2013., strana 22 i nadalje.

<sup>15</sup> Iskaz V. K [REDACTED] 13. oktobar 1999.

<sup>16</sup> Na ročištu na glavnom pretresu 4. aprila 2013. godine, svedok je potvrdila svoj iskaz; ona je identifikovala muškarca u policijskoj uniformi. Na jednoj slici, on je bio sa detetom, ne seća se da li je bio sam ili sa nekim na drugoj slici.

<sup>17</sup> Iskaz V. K [REDACTED], 24. avgust 2010.

52. Dana 24. avgusta 2010. godine, policija EULEKS je uzela iskaz svedoka od V. K██████. Njen opis prvog počinioca je bio: "visok 1.75-1.80, kratka tamna kosa, srednje tamnog tena, leva ruka povredena i umotana u zavoj, srednje do mršave građe, star između 29-35 godina, pričao je srpski. Bio je u tamno plavoj uniformi sa nekom vrstom znaka na rukavu od košulje koji je pokazivao da je iz srpske policije".
53. Istražitelj EULEKS, M██████ N██████, je dana 17. septembra 2010. godine izdao dodatni izveštaj (br. 2) gde izveštava o ispitivanju žrtve obavljenom 24. avgusta 2010. godine.<sup>18</sup> Prema ovom izveštaju, žrtva je izjavila da je čula da je neko pozvao "P██████ onog koji je bio policajac koji je došao u njenu kuću i kasnije je silovao u automobilu".
54. Policajac M██████ N██████ je izdao još jedan dodatni izveštaj (br.3) od 30. septembra 2010. godine gde je rezimirao iskaz koji je dala oštećena 24. avgusta 2010. godine<sup>19</sup>. Prema ovom izveštaju, V. K██████ je takođe izjavila da je prvi osumnjičeni bio naoružan automatskom puškom, verovatno AK – 47, i nožem koje je ona mogla da vidi.
55. Dana 30. decembra 2010. godine, Kosovska policija je ispitala V. K██████. Ona je izjavila da se prva osoba koja ju je silovala zvala P██████. Ispitvanje je moralo da se prekine usled lošeg zdravstvenog stanja svedoka.
56. Dana 15. decembra 2011. godine, V. K██████ je dala iskaz istražitelju EULEKS. Ona je bila upitana da li može da identifikuje počinioca sa slike na šta je odgovorila da su fotografije koje su joj pokazane lošeg kvaliteta i da su fotokopije. Izjavila je: "Sumnjam u vezi fotografije br. 1 i br. 9, ali ponovo mislim da to nisu oni." Fotografije koje su joj bile pokazane tokom osovg ispitivanja nisu uključene u policijski izveštaj.
57. Kosovska policija je ispitala oštećenu 17. jula 2012. godine. Ona je opisala prvu osobu koja ju je otela na sledeći način: "Zvali su ga P██████ bio je visok 175-180 cm, i bio je mršav, tamnog tena i sa kratkom crnom kosom. Nosio je maskirnu policijsku uniformu sa

---

<sup>18</sup> Dokaz 11.

<sup>19</sup> Dokaz 10.

srpskim obeležjem na ruci gde je pisalo "Milicija". Zglob na levoj ruci mu je bio zavijen u gazu, imao je između 27-33 godine. Imao je automatsku pušku sa drvenim kundakom. Za pasom je imao dugačak nož od automatske puške. Malo je govorio albanski."

58. Dana 5. oktobra 2012. godine, oštećenu su preko telefona ispitivali istražitelju Kosovske policije. Rekla im je da je osoba koja ju je otela bila u njihovoj kući dan ranije.

59. Na ročištu na glavnom pretresu dana 4. aprila 2013. godine, svedok je opisala osobu koja ju je otela kao visoku sa kratkom kosom. Nosio je tamno i svetlo plavu policijsku uniformu sa tekstom "milicija" i imao je nož i automatsku pušku.<sup>20</sup> Leva ruka mu je bila u zavoju.<sup>21</sup>

### *1.2.3. Ostali svedoci*

60. Svedoka H [REDACTED] K [REDACTED] je po prvi put ispitao istražitelj UNMIK dana 31. marta 2003. godine. Ona je svedočila o policajcu koji je došao u njihovu kuću i odveo sa sobom njenu ćerku V. K [REDACTED], navodno u policijsku stanicu. Ona je izjavila da ne može da opiše čoveka, ali da bi mogla da pokaže na njega na slici. Seća se da je muškarac bio u maskirnoj vojnoj uniformi, misli da je vozio policijski auto.

61. U svom iskazu Kosovskoj policiji dana 16. novembra 2011. godine, H [REDACTED] K [REDACTED] je izjavila da njena ćerka V. K [REDACTED] ne želi da stupi u kontakt u vezi slučaja.

62. Dana 27. avgusta 2012. godine, kada ju je ispitivao (tadašnji) javni tužilac, H [REDACTED] K [REDACTED] je potvrdila da je njen iskaz od 31. marta 2003. godine tačan. Nije se sećala da li je muškarac koji je odveo njenu ćerku V. K [REDACTED] već bio ranije u kući.

63. Na ročištu na glavnom pretresu dana 5. aprila 2003. godine, svedok H [REDACTED] K [REDACTED] nije pružila opis muškarca koji je odveo njenu ćerku iz kuće. Nakon što joj je bio pokazan niz

<sup>20</sup> Zapisnik sa ročišta na glavnom pretresu 4. aprila 2013., strana 25.

<sup>21</sup> Zapisnik sa ročišta na glavnom pretresu 4. aprila 2013, strana 35

fotografija na strani 64 (dokaz 2), izjavila je da je osoba koju je tada videla bila osoba na slici broj jedan. Mogla je da ga identifikuje kada se on vratio i bio licem okrenut prema njoj, setila se lika koji je videla.

64. Iskaz svedoka N [REDACTED] K [REDACTED] je zabeležen od strane UNMIK dana 2. marta 2003. godine. On je opisao događaje od 13. aprila 1999. godine kada se on nalazio u kući kada je policija došla. On je takode opisao događaje od 14. aprila 1999. godine iz onoga što su mu rekle sestra i majka. On je obavestio istražitelje da je dao iskaz francuskom KFOR u martu 2000. godine. Takode je dao opis Srbina koji mu je oteo sestru: "On je video ovu osobu dan ranije, uniforma je bila srpske vojske, približno 180 cm visok, oružje AK 47, takode i pištolj za pojasom, takozvani TT pištolj, izgledao je jako velik jer smo svi bili uplašeni".
65. U svom iskazu datom 21. marta 2012. godine Kosovskoj policiji, N [REDACTED] K [REDACTED] je opisao Srbina koji je bio u kući dana ranije kao "visokog 185 cm, približno 30-35 godina star, normalne težine, braon sivkaste kose, imao je vojnu kapu na glavi, leva ruka mu je bila u zavoju." Nije bio siguran da li bi mogao da identifikuje ovu osobu, s obzirom da je dosta vremena prošlo, ali je verovao da bi mogao da ga identifikuje ukoliko bi ga video ponovo.
66. Dana 16. maja 2012. godine, N [REDACTED] K [REDACTED] je obavestio istražitelje da mi je sestra rekla da bi ona mogla da identifikuje osumnjičene na fotografijama ukoliko bi fotografije bile slične onima iz vremena krivičnog dela.
67. Dana 27. avgusta 20102. godine, N [REDACTED] K [REDACTED] je samo potvrdio tužiocu da je njegov iskaz od 21. marta 2012. godine bio ispravan.
68. Na ročištu na glavnom pretresu dana 8. aprila 2013. godine, svedok N [REDACTED] K [REDACTED] je opisao srpskog policajca koji je došao u njihovu kuću dana pre otmice kao "...veći od mene, možda 10-15 godina stariji od mene, u maskirnoj uniformi, preovladava plava

boja, srednje težine, možda malo mršaviji ali veći od mene<sup>22</sup>. Rekao je da nije siguran, ali da veruje da je desna ruka bila u zavoju.<sup>23</sup>

69. Svedok N. K. je takođe posvedočio pred sudom na ročištu na glavnom pretresu dana 8. aprila 2013. godine da mu je 2008. godine sestra ispričala šta se dogodilo. Ona je opisala dvoje ljudi. Svedok je pokazao na skici (dokaz 5) dve lokacije koje mu je sestra pokazala kao mesta gde je bila silovana.<sup>24</sup>

70. Svedoka M. K. je ispitala policija EULEKS dana 26. aprila 2012. godine. Ona je izjavila da je 14. aprila 1999. godine ona bila prisutna, zajedno sa svojom majkom i sestrom u kući njenog strica, oca V. K. Ona se seća da je Srbin u uniformi vojnog rezerviste rekao V. K. da krene sa njim. Ona je opisala ovog Srbina kao visokog muškarca, srednje građe, sa kratkom crnom kosom. Mislila je da ima oko 30 godina. Ona je takođe obavestila policajce da je 2010. godine videla istog muškarca u prodavnici R. M. Izgledalo je da je znala ovu osobu, međutim, čula ga je kako priča na srpskom i pomislila je na osobu koja je otela njenu rođaku.<sup>25</sup>

71. Na ročištu na glavnom pretresu dana 5. aprila 2013. godine, svedok M. K. je opisala osobu koja je odvela V. K. kao mršavog, visokog, u uniformi srpske vojske<sup>26</sup>. Ona je takođe izjavila da je videla tog muškarca ponovo 2010. godine u prodavnici R. M. Prema iskazima svedoka, dok je posećivala ovu prodavnicu, ona je čula glas na srpskom i odmah joj je zaličio na glas koji je čula kada je bila devojčica. Okrenula se i videla osobu koja je pričala. Izgledao joj je veoma visok i nosio je uniformu Kosovske policije. Prošlo joj je kroz glavu da bi ova osoba mogla biti onaj koji je odveo njenu rođaku 1999. godine.

<sup>22</sup> Zapisnik sa ročišta na glavnom pretresu 8. aprila 2013., strana 6.

<sup>23</sup> Zapisnik sa ročišta na glavnom pretresu 8. aprila 2013., strana 9.

<sup>24</sup> Zapisnik sa ročišta na glavnom pretresu 8. aprila 2013., strana 21.

<sup>25</sup> Na ročištu na glavnom pretresu 9. aprila 2013. godine, uvidela se greška u engeskõm prevodu ovog dela njenog iskaza. U prevodu (strana 236 u registratoru "iskazi svedoka") se pominje da ona nije čula muškarca kako priča na albanskom. Mešutim, u originalnoj verziji na albanskom, kao što je to prevedeno na ročištu (strana 4 zapisnika) ona je izjavila da ga je ona čula kako priča na srpskom.

<sup>26</sup> Zapisnik sa ročišta na glavnom pretresu 5. aprila 2013., strana 31.

72. Svedoka I. K. je ispitala policija EULEKS dana 26. aprila 2012. godine. Ona je izjavila da je 14. aprila 1999. godine ona bila prisutna kada je V. K. bila odvučena iz dvorišta kuće i smeštena u vozilo od strane osobe u unofornji srpske rezervne policije. Opisala je ovog muškarca na sledeći način: oko 30 godina star, srednje građe, oko 175-180 cm visok, kratka crna kosa, crne oči i crne obrve.
73. Na ročištu na glavnom pretresu dana 9. aprila 2013. godine, svedok I. K. je opisala muškarca u policijskoj unofornji kao mladolikog, u tridesetim godinama. Izgledao joj je visok i kosa mu je išla nagore. Bio je srednje građe.<sup>27</sup>
74. Svedok Š. K. je ispitan 2. februara 2011. godine. On je posvedočio da je krajem marta ili početkom aprila 1999. godine<sup>28</sup>, V. K. došla sa svojom majkom kod njega koji je bio vojni policajac OVK da prijave da je V. K. bila silom odvedena od strane srpskog policajca zvanog P. koji je bio sa drugom dvojicom ili trojicom srpskih policajaca. Muškarac zvani P. i dvojica ili trojica njegovih kolega su je odveli u Babin Most gde su je silovao i stariji muškarac.
75. Na ročištu na glavnom pretresu dana 9. aprila 2013. godine, svedok Š. K. je izjavio da je žrtva došla kod njega sa svojom majkom i mlađim bratom oko 10-20 sati nakon što su se desili otmica i silovanje. Kao što je dato u ranijem delu teksta, ona je opisala da je prvi silovatelj bio srednje starosne dobi, tela nalik sportisti, građen kao sportista, i da je stajao uspravno. Opisala je poslednjeg silovatelja kao senilnog starca.
76. Svedoka M. K. je ispitalo istražitelj UNMIK dana 1. aprila 2003. godine. Rekao je policiji da je bio pozvan u kuću svog brata i da je bio svedok kada je srpski policajac uzeo V. K. i stavio je u auto Zastava 101 i odvezao se prema Prištini. Njegov opis ovog policajca "...viši od 1.80 metra, mršav, tamnog lica, u sivoj unofornji, nosio je autmoatsku pušku."

<sup>27</sup> Zapisnik sa ročišta na glavnom pretresu 9. aprila 2013., strana 11.

<sup>28</sup> Sudsko veće smatra da je došlo do administrativne greške u zapisniku ovog iskaza: jasno je iz sadržaja razgovora da svedok govori o aprilu 1999. godine umesto 1998. godine.



77. Na ročištu na glavnom pretresu dana 5. aprila 2003. godine, svedok M█████ K█████ je opisao policajca kao "...višeg od mene, tamnog tena, nosio je uniformu takozvanih rezervnih snaga". Takođe je izjavio da su on i njegov komšija R█████ M█████, nakon što su počinio vratili V.K█████ u selo, odveli nju i njenu majku u Veliku reku. M█████ K█████ je rekao da veruje da je V. K█████ sve ispričala R█████ M█████
78. Svedoka S█████ M█████ je ispitao sud dana 9. aprila 2013. godine. Rekao je da se preselio u Babin Most aprila 1999. godine. Upitan da li poznaje nekoga po imenu P█████, rekao je da poznaje P█████ P█████, koga zovu F█████
79. R█████ M█████ je sud salušao kao svedoka na ročištu na glavnom pretresu dana 9. aprila 2013. godine. On je bio komšija H█████ K█████ i njene porodice. Svedok je takođe vlasnik prodavnice u Stanovcu. On je obavestio sud da je 14. aprila 1999. godine uveče on bio pozvan da isprati H█████ K█████ do kuće njene (udate) ćerke u Velikoj Reci. Zajedno sa H█████ K█████ je bila njena ćerka, njen sin i njen dever M█████. On nije pričao sa V. K█████, ali je čuo da je H█████ upitala njenu ćerku i njen odgovor je bio "Desila se stvar koja nije trebalo da se desi"<sup>29</sup>. Od kraja rata do vremena kada je porodica K█████ otišla iz sela 2003-2004. godine, okrivljeni Dejanović nije posećivao njegovu prodavnicu, nije bilo srpskih mušterija u to vreme.<sup>30</sup> On poznaje okrivljenog Dejanovića, ali nikada nije čuo da ga oslovljavaju nekim nadimkom. Kada je svedok upitan da li je Dejanović bio prisutan u komšiluku za vreme rata, odgovorio je da je video Dejanovića jednom sa N█████ H█████ u vozilu sa automatskim oružjem. Nosio je jaknu specijalne srpske policije.<sup>31</sup> Nakon rata je video Dejanovića u uniformi KP.

#### *1.2.4. Identifikacija preko fotografija*

80. Veće će sada oceniti identifikaciju hronološkim redom.

<sup>29</sup> Zapisnik sa ročišta na glavnom pretresu 9. aprila 2013., strane 38-39.

<sup>30</sup> Zapisnik sa ročišta na glavnom pretresu 9. aprila 2013., strana 41.

<sup>31</sup> Zapisnik sa ročišta na glavnom pretresu 9. aprila 2013., strane 42-43

81. Kao što je navedeno u ranijem tekstu (pasus I.2.2), u oktobru 1999. godine neke fotografije su pokazane žrtvi V. K. [REDACTED]. Ona je identifikovala policajca koji ju je silovao na dvema fotografijama<sup>32 33</sup>. Bile su dve fotografije istog muškarca, jedna u uniformi i jedna u civilu zajedno sa decom<sup>34</sup>. Pitanje da li te fotografije mogu da se nađu u spisu predmeta je obrađeno kasnije<sup>35</sup>.
82. Dana 26. aprila 2012. godine, svedoku M. [REDACTED] K. [REDACTED] je pokazan album sa 9 fotografija, označen kao „dokaz A“ (strana 248, dokaz 3), nakon što je pružila opis muškarca koji je odveo V. K. [REDACTED]. Prema njenom iskazu koji je uzet istog dana, ona je pokazala na fotografije 3 i 9 i rekla da bi osoba na fotografiji broj 3 mogla da bude osoba koju je videla 2010. godine (značenje: osobu koju je videla u prodavnici R. [REDACTED] M. [REDACTED] kao što je pomenuto u njenom iskazu u ranijem tekstu).
83. Registrator “iskazi svedoka” sadrži još jedan komplet od 8 fotografija (strana 250, dokaz 8). Ne postoji zapis da su te fotografije pokazane svedoku. Međutim, na ročištu na glavnom pretresu dana 9. aprila 2013. godine svedoku M. [REDACTED] K. [REDACTED] je pokazan ovaj komplet fotografija i ona je potvrdila da joj je ovaj komplet takode pokazan 26. aprila 2012. godine i da je identifikovala fotografiju broj 3. Policija joj je rekla da su ove fotografije nastale 1999. godine<sup>36</sup>. Fotografija broj 3 je slika Jovice Dejanovića.<sup>37</sup>
84. Svedoku I. [REDACTED] C. [REDACTED] je takode 26 aprila 2012. godine pokazan komplet od 8 fotografija, pod nazivom „identifikacija preko fotografija br. 2“ (strana 264, dokaz 9). Izjavila je da joj osobe na fotografijama 5, 6 i 8 izgledaju poznato. Osoba koja je izgledala najpoznatije je osoba na fotografiji broj 6, jer ga je ona prepoznala „na osnovu

<sup>32</sup> Iskaz V. K. [REDACTED] 13. oktobar 1999.

<sup>33</sup> Videti takode policijske izveštaje od 17. i 30. septembra 2010., dokazi 11 i 10.

<sup>34</sup> Na ročištu na glavnom pretresu 4. aprila 2013. godine, svedok je potvrdila svoj iskaz: ona je identifikovala muškarca u policijskoj uniformi. Na jednoj slici, on je bio sa detetom, ne seća se da li je bio sam ili sa nekim na drugoj slici.

<sup>35</sup> Videti pasus I.3.2.

<sup>36</sup> Zapisnik sa ročišta na glavnom pretresu 9. april 2013., strane 6 i 7.

<sup>37</sup> Registrator sa iskazima svedoka, strana 249.

njegovog lica i brade“<sup>38</sup>. Fotografija broj 6 je slika Jovice Dejanovića.<sup>39</sup>

85. U zapisniku se može pročitati da je I. C., pre nego što joj je pokazan komplet fotografija, pružila opis muškarca u uniformi koji je odveo njenu rođaku. Prema zapisniku njenog saslušanja u policiji, policajci su joj takođe rekli da se na ovim fotografijama nalazi muškarac za koga se sumnja da je Srbin. Na ročištu na glavnom pretresu 9. aprila 2013. godine, svedok je potvrdila da je identifikovala fotografiju broj 6, što je slika Jovice Dejanovića.
86. Dana 16. maja 2012. godine, komplet od 8 fotografija je pokazan svedoku N. K. (strana 201). On je identifikovao osobu na fotografiji broj 2 kao osobu koja je došla dan pre nego što je njegova sestra bila oteta, i koja je, prema njenoj sestri, ista osoba koja ju je otela. Prema zapisniku njegovog iskaza od istog dana, njega su pitali da li može da identifikuje ovu osobu. Nakon što je potvrdio, pitali su ga „Da li možete da pogledate ovih 8 fotografija i kažete nam ko bi mogao da bude ta osoba?“ Fotografija broj 2 je fotografija Jovice Dejanovića.<sup>40</sup>
87. Dana 21. maja 2012. godine, svedoku H. K. je pokazan album od 6 fotografija (strana 164, dokaz 2). Nakon što je detaljno pogledala fotografije 1, 2 i 3, svedok je rekla da je osoba na fotografiji broj 1 osoba koja je odvela njenu čerku Buće iz dvorišta njene kuće u selu Stanovce. U spisu predmeta ne stoji zapis da su svedoku date instrukcije o procesu identifikacije. Fotografija broj 1 je slika Jovice Dejanovića<sup>41</sup>.
88. Dana 17. jula 2012. godine, obavljena je identifikacija preko fotografija sa svedokom V. K. Prema zvaničnom memorandumu/izveštaju o identifikaciji, njoj je pokazan komplet od 8 fotografija. Čim je svedok videla osam fotografija, ona je bez oklevanja ukazala na fotografiju broj 4 kao osobu koja ju je silovala u automobilu i na broj 7 kao

<sup>38</sup> Sudsko veće je primetilo grešku u prevodu: u originalnoj albanskoj verziji zapisnika sa svedočenja, ona je izjavila da je identifikovala osobu na fotografiji broj 6 ukazujući između ostalog na njegovu bradu (deo lica, prim. prev.). Međutim, u engleskom prevodu se misli na bradu (kosmatost na licu, prim. prev.). Još veća greška je da se u engleskom prevodu pogrešno spominje da je svedok identifikovala osobu na fotografiji broj 8.

Videti takođe stranu 17 zapisnika sa ročišta na glavnom pretresu od 9. aprila 2013. godine.

<sup>39</sup> strana 263 registrator sa iskazima svedoka.

<sup>40</sup> Strana 193 registrator sa iskazima svedoka.

<sup>41</sup> Strana 161 registrator sa iskazima svedoka.

osobu koja ju je odvela u nedovršenu kuću i silovao je. Pre nego što su joj pokazane fotografije, pitali su je da opiše osobe koje su je silovale. Izveštaji o identifikaciji ne sadrže posebne instrukcije date svedoku u vezi sa identifikacijom. Fotografija broj 4 je fotografija Jovice Dejanovića, fotografija broj 7 je fotografija Đorda Bojkovića<sup>42</sup>.

#### 1.2.5. Iskazi okrivljenih

89. Okrivljeni Dejanović je negirao krivicu za optužbu silovanja. U svom iskazu od 22. oktobra 2012. godine pred tužiocem, on je izjavio da je aprila 1999. godine bio pripadnik Jedinice rezervne policije. Bio je stacioniran u predelu pod nazivom Ćićavica, u mestu pod imenom Nemožane, u Opštini Vučitrn, gde su čuvali stražu. Što se tiče povrede na desnom palcu, objasnio je da je ta povreda prouzrokovana nesrećnim slučajem na poslu 1994. ili 1995. godine. Nosio je zavoj oko tri nedelje nakon ovog incidenta.
90. Na ročištu na glavnom pretresu 11. aprila 2013. godine, izjavio je da je aprila 1999. godine bio sa grupom rezervnih policijskih snaga na prvoj liniji fronta u selu Nemožane, ispod Ćićavice. Dok su bili stacionirani tamo, nisu se nigde kretali i nisu išli u napad; njihov jedini zadatak je bio čuvaju planine kako OVK ne bi napao. On nije patrolirao po terenu tokom tog vremena. Otišli su u Nemožane krajem februara ili početkom marta 1999. godine, i vratili se kući 16., 17. ili 18. aprila. Nigde nije imao dužnosti nakon toga. Nakon što je regrutovan, samo je jednom posetio svog prijatelja N. H. C. koji je živeo u Donjem Stanovcu. Samo je jednom posetio svoju kuću u Priluzju dok je bio u selu Nemožane. Nije posetio Babin Most u aprilu 1999. godine. Takođe je izjavio da ga nisu zvali i da ga ne zovu I. Okrivljeni je takođe izjavio da je njegova uniforma bila plava policijska uniforma. U to vreme je imao bradu pošto je bio na prvoj liniji fronta.
91. Okrivljeni je takođe izjavio da fotografije koje su korišćene u identifikaciji mora da su nastale oko 10 godina ranije, najmanje pet godina pre rata. Ta fotografija je iz njegove lične karte iz vremena pre rata. On je 1999. godine imao 45 godina. U to vreme, imao je

---

<sup>42</sup> Strana 91 registrator sa iskazima svedoka.

auto. Zastavu 101. Visok je 173 cm.

#### *1.2.6. Lekarski pregled*

92. Dana 3. oktobra 2012. godine, okrivljenog Dejanovića je pregledala dr. K [REDACTED] B [REDACTED] forenzičar iz Odeljenja za forenzičku medicinu. Zaključak ovog pregleda je da okrivljeni na desnom palcu ima znakove starog traumatskog događaja. Znakovi traumatskog događaja se slažu sa načinom na koji je pacijent opisao da je povreda nastala (tako što je pretucao prst između ivice vrata i šasije buldožera). Opisani znakovi su rezultat zarastanja povrede: ne može se utvrditi vreme kada je povreda nastala.

#### *1.2.7. Skica mesta zločina (dokazt 5)*

93. Dana 25. jula 2012. godine, uz pomoć svedoka V. K [REDACTED] policija je sačinila skicu mesta zločina (lokacije silovanja). Svedok je ukazala na oba mesta gde su se silovanja desila i istražitelji su takode obeležili nekoliko referentnih mesta u blizini.

#### 1.3. Ocena dokaza: da li je dokazano van svake sumnje da je okrivljeni Dejanović počinilac?

94. Odbrana tvrdi da okrivljeni Dejanović nema ništa sa navodnom otmicom i silovanjem. Sud mora da oceni da li informacije koje su u ranijem tekstu opisane pružaju dovoljno dokaza da se utvrdi van svake sumnje da je okrivljeni Dejanović osoba koja je otela i silovala V. K [REDACTED]. Jasno je da foto-identifikacija predstavlja suštinski element predmeta tužioca. Sud će stoga najpre raspravljati o foto-identifikacijama.

#### *1.3.1. Zakonske odredbe o postupku identifikacije i pouzdanosti istog*

95. Član 255 ZKPK, koji je bio na snazi u vreme kada su svedoci 2010-2012. godine obavili foto-identifikaciju, na sledeći način pruža opis takvog postupka:

- od svedoka se najpre traži da pruži opis i da ukaže na karakteristična obeležja te osobe;
- svedoku se potom pokazuje osoba sa drugim osobama koje nisu poznate svedoku, ili njihove fotografije;
- svedok će biti obavešten da on ili ona nema obavezu da odabere bilo koju osobu ili fotografiju i da je da je isto tako važno da izjavi da on ili ona ne prepoznaje osobu ili fotografiju kao i da izjavi da ih prepoznaje.

96. Opšte je poznato u sistemu krivičnog pravosuđa da na postupak identifikacije od strane očevidaca utiču psihološki faktori koji moraju biti uzeti u obzir prilikom ocene pouzdanosti i vrednosti identifikacije od strane očevidaca.

97. Studije u psihologiji svedoka idu u prilog koncepciji da se identifikacija osoba može pouzdano obaviti samo jednom. Teško je ili čak nemoguće da se utvrdi da li na kasnije identifikacije utiče inicijalna identifikacija, i ako utiče, do koje razmere.

98. To takođe znači da je bitno da prva identifikacija bude obavljena preko metoda koje obezbeđuju tačnost i do minimuma dovode mogućnost da se pamćenje svedoka zamgali.

99. Postoji nekoliko faktora koji mogu da uvećaju dokaznu vrednost identifikacije preko fotografija. Sud smatra da su najznačajnije one koje slede. Najpre će očevidac, kao što propisuje član 255 ZKPK, pružiti opis osumnjičenog. Fotografija osumnjičenog treba da bude nalik njegovom ili njenom izgledu u vreme krivičnog dela i drugi pojedinci koji čine deo niza fotografija treba da liče na opis počinioca koji je pružio svedok. Nekoliko filtera mora biti uključeno u identifikaciju preko fotografija. Pre nego što fotografije budu pokazane, od suštinskog je značaja da se svedoku daju uputstva da počinilac može ali ne mora da bude uvršten u niz fotografija i da ne postoji obaveza da se neko identifikuje. Kako bi se osiguralo da svedok uporedi svakog pojedinca prema sopstvenom sećanju, a ne da upoređuje svakog člana u nizu fotografija sa ostalima (i time da izabere onog koji najviše liči na počinioca), fotografije treba pokazivati jednu po

jednu. Kako bi se sprečio uticaj osobe koja sprovodi identifikaciju preko fotografija, onaj koji sprovodi identifikaciju ne bi trebalo da zna ko je osumnjičeni, a ko nije. Postupak identifikacije takode treba da bude dokumentovan u svim fazama od strane istražitelja, kao i svi iskazi koji su dati tokom postupka.

100. Nema jednoglasja u istraživanju psihologije svedoka, o tome da li je nivo sigurnosti u prepoznavanju svedoka u skladu sa pouzdanošću identifikacije. Stoga Sud nalazi da lično mišljenje svedoka o sigurnosti njegove ili njene identifikacije nije od neke važnosti.
101. Postoji takode još nekoliko faktora koji mogu uticati na pouzdanost identifikacije, od kojih će dva biti sada pomenuta u ovom slučaju. Prvo, očigledno je da je vreme koje je prošlo između događaja i identifikacije očevidaca važan element. Opšte je poznato da pamćenje svedoka postaje zamućeno i iskrivljeno kako vreme prolazi. Drugo, ukoliko postoji nekoliko očevidaca i ukoliko su oni, pre procesa identifikacije, imali priliku da međusobno razgovaraju o događaju o događaju i počiniocu i o njegovom ili njenom identitetu, nije moguće sprečiti da ove informacije utiču na identifikaciju.

### *1.3.2 Procena sprovedenih identifikacija*

102. Kako je raspravljeno gore, nekoliko svedoka je prepoznalo optuženog Dejanovića (1.) kao osobu koja je otela V. K. [REDACTED] iz kuće, (i 2.) kao osobu koja je bila u kući dan pre otmice. V. K. [REDACTED] je sama prepoznala optuženog Dejanovića kao prvog silovatelja. Činjenica da je nekoliko svedoka prepoznalo istu osobu kao onu koja je otela V. K. [REDACTED] ukazuje na pouzdanost identifikacija.
103. Klako je navedeno u stavovima 1.2.1, 1.2.2 i 1.2.3, prvi put su Žrtvi pokazane fotografije za identifikaciju počinioca 10. oktobra 1999. Nema izveštaja o ovom procesu identifikacije, i štaviše, nije sigurno koje su fotografije pokazane žrtvi. Iako Sud razume teške okolnosti u kojima su prvi istražni koraci u ovom predmetu morali biti preduzeti, Sud izražava žaljenje zbog činjenice da originalne fotografije pomoću kojih je oštećena

V. K██████ prepoznala prvog počinioca 1999. nisu više dostupne. One bi mogle da daju ključne informacije u ovom predmetu. Ipak, Sud naglašava, da joj je u to vreme pokazana galerija fotografija i da je ona izabrala dve fotografije<sup>43</sup>. Najvrednija identifikacija se desila tada.

104. Prvo, nema dokaza o tome kako je sprovedeno ovo prvo prepoznavanje sa fotografija. Policijski izveštaj (ekspонат 11) takođe pokazuje da je u to vreme svedok Š██████ K██████ već sumnjičio optuženog Dejanovića za ratne zločine. Nejasno je da li je Š██████ K██████ bio prisutan tokom identifikacije. Sud nalazi da ovo stvara osnovanu pitanje objektivnosti prve identifikacije.
105. Drugo, i ovo je važnije u predmetu. Sud veruje da crno-bele fotokopije ovih fotografija predstavljene na glavnom pretresu (ekspонат 12) verovatno predstavljaju fotografije koje su izabrane od strane V. K██████ 1999. i date UNMIK istražiocu. Sud naglašava da su ove fotografije izabrane na osnovu opisa koji je dat od strane žrtve u to vreme. Ove fotografije, ili pak fotokopije ovih fotografija, su ispitane na glavnom pretresu pred Sudom i Sud nalazi da opisuju pojedince koji nemaju nikakve očigledne sličnosti sa optuženim Dejanovićem.
106. Sud nalazi da ove dve okolnosti umanjuju pouzdanost kasnijih identifikacija i da su verovatno kontaminirale sećanje svedoka.
107. Takođe mora biti naglašeno da su 15. decembra 2011. žrtvi po drugi put pokazane fotografije za identifikaciju. Nema informacija sa toka glavnog pretresa o tome koje su joj fotografije prikazane. Uzimajući u obzir da žrtva nije prepoznala nikoga, ovo ne može biti isključeno pri procenjivanju pouzdanosti procedura identifikacije.
108. Sledeće foto-identifikacije su sprovedene u aprilu, maju i julu 2012 ( sa izuzetkom identifikacije M██████ K██████ policajca koga je videla 2010, vidi dole). Od svedoka je traženo da prepoznaju nekoga koga nisu znali pre događaja i koga su videli samo na

---

<sup>43</sup> Vidi izveštaj od 13. oktobra 1999. I ekspонate 10 I 11



kratko (sa izuzetkom V. K [REDACTED]) pre trinaest godina, i tokom veoma traumatičnog perioda u njihovim životima. Svedoci V. K [REDACTED], H [REDACTED] K [REDACTED], I [REDACTED] G [REDACTED] i M [REDACTED] K [REDACTED] pripadaju istoj porodici i za očekivati je da su razgovarali jedni sa drugima o događaju, počiniocu i njegovom mogućem identitetu. Sud nalazi da je vreme koje je prošlo od incidenta i mogućnost koju su svedoci imali da razgovaraju jedni sa drugima o identitetu nasilnika faktori koji umanjuju kredibilitet identifikacije načinjenih od strane V. K [REDACTED], H [REDACTED] K [REDACTED], N [REDACTED] K [REDACTED], I [REDACTED] G [REDACTED] i M [REDACTED] K [REDACTED]. I što se tiče žrtve, na njenu identifikaciju su već uticale one prethodne; vrednost prve identifikacije je izgubljena.

109. Sud takode nalazi da metod identifikacije koji je koristio prvi istražitelj nije sproveden u punom skladu sa članom 255 ZKPK. Ni jedan od svedoka nisu bili obavешteni da fotografija počinioca *može i ne mora* biti uključena u komplet za identifikaciju i da nisu bili pod obavezom da odaberu bilo koju osobu ili fotografiju. Svedoku I [REDACTED] G [REDACTED], pre identifikacije, je čak rečeno da je Srbin muškarac bio na jednoj od fotografija u kompletu koji je trebalo da joj bude pokazan.

110. Istražitelji koji su sastavili izveštaj o identifikaciji V. K [REDACTED] su takode bili prisutni tokom foto identifikacije svedoka H [REDACTED] K [REDACTED], N [REDACTED] K [REDACTED], M [REDACTED] K [REDACTED] i I [REDACTED] G [REDACTED]. Postoji jaka verovatnoća da su istražitelji koji su sastavili izveštaj identifikacionog postupka V.- K [REDACTED] takode sastavili različite setove fotografija koji su pokazani svakom od ostalih svedoka i da su bili svesni identiteta osumnjičenog u to vreme. U najmanju ruku, istražitelji su znali iz prve pozitivne identifikacije od 26. aprila 2012. nadalje, da je optuženi Dejanović identifikovan kao osumnjičeni. Štaviše, postoji jasan otisak očigledno ostavljen od strane spajalice na fotografiji optuženog Dejanovića, dok ostale fotografije u fotografskim nizovima nemaju ovu vrstu znakova. Stoga, ne može biti isključeno da je na svedoke uticano ovim gore navedenim slabostima u postupku identifikacije. Sud ponavlja da ovo sada dobija novi značaj kada je od svedoka traženo da prepoznaju osobu koju su videli pre 13 godina i pod veoma stresnim okolnostima.

111. Po pitanju identifikacije od strane M [REDACTED] K [REDACTED]. Sud prvo ukazuje da je ona

imala 11 godina kada je bila svedok otmice njene rodake od strane Srpskog policajca. 2010. 11 godina nakon tog događaja, ona je čula nekoga kako govori Srpski u radnji i povezala je glas koji je čula sa osobom koja je otela njenu rodaku. Sud nalazi da ovom „prepoznavanju preko glasa“ može biti data neka dokazna vrednost, ali je to podložno istim gore opisanim problemima. Kada je sprovedeno prepoznavanje preko niza fotografija nakon tog događaja, ne može biti isključeno da je svedok zapravo samo prepoznala čoveka koga je videla u radnji 2010.

112. Nije sigurno kada je fotografija optuženog koja je korišćena u fotografskim nizovima uzeta. Sud je otkrio da su u svakom nizu fotografija istražitelji koristili istu fotografiju. Prema optuženom fotografija je nastala najmanje 5 godina pre rata, što znači da on ima oko 35 godina na toj fotografiji. Sud navodi da je aprila 1999. optuženi Dejanović imao 45 godina. Što se onda tiče visine počinioca, žrtva i prisutni svedok kada se otmica desila su posvedočili<sup>44</sup> da je počinitelj bio visok muškarac; 175-180 cm ili čak viši. Sud primećuje da je jedini predstavljen dokaz o visini optuženog Dejanovića njegova lična izjava; visok je 173cm. Sud nalazi da gore navedeni faktori ne podržavaju zaključak da je počinitelj koga su žrtva i svedok opisale bio optuženi Dejanović.

113. Sud ne može pronaći bilo optužujući ili oslobađajući značaj po pitanju opisa od strane svedoka i žrtve o boji kose i građi počinioca.

114. To zbog gore navedenih razloga, Sud zaključuje da postoje nekoliko faktora koji umanjuju ili loše utiču na pouzdanost identifikacije optuženog od strane svedoka. Identifikaciono svedočenje ovih svedoka stoga nije dokazalo da je optuženi Dejanović bio taj koji je oteo V. K. [REDACTED] i onda je silovao. Mora biti naglašeno da Sud ne veruje da su svedoci namerno ukazali na pogrešnu osobu. Sud jednostavno nije u poziciji da utvrdi izvan razumne sumnje da li je na ove svedoke (nenamerno) uticano po pitanju napadača ili je njihovo pamćenje iskrivljeno godinama koje su prošle od tragičnog događaja.

### *1.3.3 Drugi dokazi*

---

<sup>44</sup> Vidi gore stavove 1.2.2. i 1.2.3.

115. Među ostalim dokazima predstavljenom od strane tužioca je činjenica da je 2010. utvrđeno daje optuženi imao staru ranu na njegovoj desnoj ruci. Svedok V. K. [REDACTED] je izjavila da je počinitelj imao zavoj na jednoj od svojih ruku ili šaka, ali se njene izjave razlikuju po pitanju koja je ruka ili šaka bila bandažirana. Iako Sud razume da nekoliko godina kasnije, uzimajući u obzir patnju kroz koju je prošla svedok, svedok može pogrešiti o ovakvoj vrsti detalja, ove izjave nemaju bitnu dokaznu vrednost protiv optuženog. Štaviše, jer je forenzički lekar zaključio da je rana na jednom od prstiju sa desne strane kompatibilna sa opisom optuženog o poreklu povrede, naime da je polomio svoj prst između vrata i rama buldožera.
116. Takođe je utvrđeno da je u vreme događaja optuženi Dejanović bio razmešten kao rezervista policije nedaleko od prebivališta žrtve. Sud nalazi da Dejanovićeva izjava da se on nije pomerao nigde kada je bio stacioniran u Nemožanu i da je veoma retko posećivao svoje prijatelje, rođake i porodicu u selima Donje Stanovce, Babin Most i Priluzje, nije verodostojna. Ipak, mogu postojati nekoliko razloga za ne obaveštavanje Sud o svom kretanju tokom rata, naprimer strah da ga pogrešno povežu sa počinjenim zločinom. Stoga, neverodostojnost ovog dela njegove izjave sama po sebi ne upućuje da je on posetio selo Donje Stanovce aprila 1999. Ipak mora biti navedeno, da je optuženi imao automobil Zastava 101 u vreme unutrašnjih sukoba. Svedok M. [REDACTED] K. [REDACTED] i žrtva V. K. [REDACTED] su posvedočili da je 14. aprila 1999. otmičar vozio ovaj tip vozila. Ova činjenica podržava optužbu, ali zbog toga što je, kako je opšte poznati, automobil Zastava 101 bio uobičajen model na Kosovu u to vreme, to nema neku bitnu dokaznu vrednost.
117. Optuženi Dejanović je izjavio da je on bio vojni rezervista tokom rata. Neki od svedoka su opisali uniformu koju je nosio počinitelj kao uniformu vojnih rezervista. Neki su izjavili da je to bila kamuflažna uniforma. Ipak, drugi svedoci su takođe izjavili da je to bila policijska uniforma, tako da nema sigurnosti po pitanju tačne uniforme koju je počinitelj nosio. Dalje, Sud smatra da je dosta ljudi, posebno mladih ljudi bez iskustva sa vojskom ili policijom, kao svedoci V. K. [REDACTED], N. K. [REDACTED], M. [REDACTED] K. [REDACTED] i [REDACTED]

Q [REDACTED], možda imalo poteškoća u pravljenju razlike između vojne uniforme (uniforme vojnih rezervista) i policijske uniforme. Štaviše, puno Srba je nosilo neku vrstu uniforme tokom meseca aprila 1999, tako da se uniforma ne smatra bitnom odlikom počinioaca. Jedina činjenica koju je Sud mogao da utvrdi jeste ta da je počinilac nosio neku vrstu uniforme i da je Dejanović takođe nosio uniformu u to vreme. Tužilac nije izjavio koja vrsta uniforme je zaplenjena iz kuće optuženog 2003. Zbog gore navedenih razloga pitanje uniforme ne može doprineti utvrđivanju krivice optuženog Dejanovića.

118. Na kraju, Sud će raspraviti pitanje nadimka/imena prvog optuženog. Izjave V. K [REDACTED] se razlikuju po pitanju da li se počinilac ili jedan od posmatrača u Babin Mostu zvao Pero. Optuženi je poricao da je njegov nadimak Pero i nikakvi dokazi nisu predstavljeni koji bi to porekli. Stoga, Sud smatra da nije utvrđeno da krivca zovu Pero i da je optuženi Dejanović takođe imao ili ima nadimak Pero.

#### I.4. Zaključak

119. Nakon procenjivanja svih bitnih dokaza, svako predmet odvojeno i u vezi sa drugim predmetima, Sud zaključuje da postoje, kako je raspravljeno gore, neki dokazi koji se mogu smatrati u korist optužbe. Ipak, Sud zaključujeda ime previše sumnji da je optuženi Dejanović osoba koja je otela i silovala oštećenu V. K [REDACTED]. Stoga, nije dokazano izvan osnovane sumnje da je optuženi Dejanović izvršio delo za koje je optužen u tački I.

## **II. Optuženi Bojković; tačka I**

120. kao drugo, Sudsko veće procenjuje optužbu silovanja protiv optuženog Bojkovića.

### II.1 Događaji od 13. i 14. aprila 1999.

121. Kako je podrobno objašnjeno gore (stavovi I.1.1- I.1.4) Sud je našao da je dokazano da je 14. aprila 1999. žrtva V. K [REDACTED] oteta iz njenog prebivališta u Donjem

Stanovcu od strane jedne osobe i da je kasnije silovana na različitim lokacijama u Babin Mostu dva puta; prvi put od strane otmičara a neduga zatim na drugom mestu od strane drugog čoveka. Sud će sada raspraviti pitanje da li može biti dokazano da je optuženi Bojković bio čovek koji je izvršio drugo silovanje kako je opisano u optužnici.

## II.2 Istraga i dokazi

### *II.2.1 Oštećena V. K [REDACTED]*

122. Ishodi iz svedočenja V.K [REDACTED]<sup>45</sup> i Š [REDACTED] K [REDACTED]<sup>46</sup> da je nedugo nakon događaja, 15. aprila 1999, V. K [REDACTED] prijavila vojnoj policiji OVK da je bila silovana. Nema izveštaja o ovom ispitivanju u dosijeu predmeta. Ipak, prema izjavi Š [REDACTED] K [REDACTED] Žrtva je opisala drugog počinioca kao senilnog starog čoveka.

123. U njenoj narednoj izjavi UNMIK istražitelju 13. oktobra 1999. oštećena nije pomenula da je ključnog dana bila takođe silovana od strane drugog čoveka.

124. 24. avgusta 2010. V. K [REDACTED] je prvo pomenula EULEX istražitelju da je silovana od strane drugog čoveka u praznoj kući u Babin Mostu. Ona je opisala počinioca: „...star između 60-70 godina, sa blagim hramanjem, ne tako visok, negde između 167 -171 cm, on je govorio Albanski ali ne kao maternji“

125. 30. decembra 2010 V. K [REDACTED] je, kada je saslušana od strane Kosovske Policije, takođe govorila o drugom silovanju od strane starijeg čoveka, ali je ispitivanje moralo da bude prekinuto zbog njenog lošeg zdravlja.

126. U svojoj izjavi od 17. jula 2012. V. K [REDACTED] je opisala drugog silovatelja: „On je imao oko 50-60 godina, imao je debelo telo, njegova kosa je bila prosečne dužine i bila je seda, on je bio visok oko 165-170 cm i hramao je na jednu nogu i govorio je Albanski i

<sup>45</sup> Zapisnik glavnog pretresa 4. april 2013, strana 34.

<sup>46</sup> Zapisnik glavnog pretresa 9. april 2013, strana 22 i dalje.

imao je oružje za pojasom.”

127. Tokom ročišta u glavnom pretresu od 4. aprila 2013, V. K. [REDACTED] je takode dala opis drugog silovatelja: „Iznad 60, malo viši od nje, pomalo buckast i imao je bradu staru dva dana. Njegova kosa je bila pomalo ćelava, a onda je bila duga, ali to nije bila kratka kosa: boja je bila tamna i pomalo seda, braon i seda. On je ćopao pomalo i dobro je govorio Albanski.“

### *II.2.2. Ostali svedoci*

128. Svedok N. K. [REDACTED], kada je saslušan od strane Kosovske Policije 21. marta 2012, izjavio je da je do kraja 2008 otišao u Babin Most i pitao vlasnika prodavnice ko je od seljana prodavao zemlju i dao je opis drugog silovatelja koji mu je njegova sestra ranije dala: pomalo nizak, star i ćopav. Vlasnik radnje mu je rekao da je to sigurno bio Đoko.

129. Tokom ročišta u glavnom pretresu od 8. aprila 2013, svedok N. K. [REDACTED] je svedočio da mi je 2008 njegova sestra rekla sve što se desilo. Njen opis drugog muškarca je bio: Star, star oko 60 godina, pomalo buckast, kada je hodao on je ćopao pomalo. Ona mu je takode pokazala i kuću gde ju je druga osoba silovala. On je otišao u selo i tamo je u radnji pitao da li je neko prodavao zemlju, neko ko je bio pomalo buckast, ne visok i ćopav. Rečeno mu je da bi to mogao biti Đoko i njegova kuća mu je pokazana. Ova kuća je bila blizu kuće koju mu je pokazala njegova sestra (gde je po drugi put bila silovana).<sup>47</sup> Svedok je takode pokazao na skici (eksponat 5) dve lokacije koje mu je njegova sestra pokazala kao mesta gde je bila silovana.<sup>48</sup>

130. Svedok M. K. [REDACTED] je izjavio tokom ročišta u glavnom pretresu od 5. aprila 2013 da je 15. ili 16. aprila 1999<sup>49</sup> kada je vozio svoj automobil sa žrtvom prema Prištini

<sup>47</sup> Zapisnik glavnog pretresa 8. april 2013, strana 8

<sup>48</sup> Zapisnik glavnog pretresa 8. april 2013, strana 21

<sup>49</sup> Datum može biti 15. april ili 16. april 1999; vidi izjavu svedoka od 1. aprila 2003, strana 292 i Zapisnik glavnog pretresa od 5. aprila 2013, strana 17

žrtva pokazala jednu kuću i rekla mu da je to bila kuća gde su je imali sinoć. Svedok je objasnio da ta kuća nije bila dovršena, da je to bila kao centrala ili kuća napravljena od cigala i da više ne postoji. Kuća se nalazila na uglu puta koji ide prema Obiliću, 700-800 metara nakon restorana Amazona<sup>50</sup>.

131. Svedok Š■■■ K■■■ je izjavio tokom ročišta glavnog pretresa od 9. aprila 2013. da je žrtva došla kod njega sa njenom majkom i mlađim bratom oko 10-20 časova nakon što se desila otmica i silovanje. Ona je opisala poslednjeg silovatelja kao senilnog starog čoveka.
132. Svedok Z■■■ G■■■ je svedočio 4. oktobra 2012 da je kada je radio u rudniku Novo Brdo u Kišnici od 1972. do 1989. njegov šef bio Đorđe Bojković (Đoko) iz sela Babin Most. Prema izjavi svedoka, Đoko je imao problema sa lumbalnim pršljenima i nije mogao da se sagne zbog toga. Često su ga radnici zvali Čopa. On veoma dobro zna da je Đoko ćopao na jednu nogu.
133. Kada je Z■■■ G■■■ ispitivan tokom ročišta glavnog pretresa od 8. aprila 2013, on je izjavio da je optuženi Bojkovića hodao drugačije, kao da je ćopao. Prema svedoku, Čopa (Sud je razumeo: Čopa) znači ćopanje na Albanskom. U to vreme oni nisu komunicirali na Albanskom jeziku, već na Srpsko-Hrvatskom<sup>51</sup>. On je mislio da Đorđe Bojković zna samo nekoliko Albanskih reči, on nije tečno govorio Albanski.<sup>52</sup> On je takode izjavio da je optuženi nekada živeo u selu Babin Most, tamo je bio stanovnik naselja zvanog Kolonija i nakon toga on je uzeo stan na Sunčanom Bregu.<sup>53</sup>
134. Svedok K■■■ A■■■ je izjavio 30 October 2012 da je on radio u rudniku A■■■ (Novo Brdo) od 1975. do 1990. Nadzornik njegovog sektora je bio Đorđe Bojković (Đoko). On je primetio da se Đoku nije dopao njegov izveštaj zato što je bio na Albanskom, iako je razumeo da je Đoko dobro znao Albanski jezik. Đoko je hodao

<sup>50</sup> Zapisnik glavnog pretresa 5. april 2013, strane 17-18

<sup>51</sup> Zapisnik glavnog pretresa 8. april 2013, strane 23-24

<sup>52</sup> Zapisnik glavnog pretresa 8. april 2013, strana 28

<sup>53</sup> Zapisnik glavnog pretresa 8. april 2013, strane 26-27

postrance, ne baš pravo.

135. Tokom ročišta u glavnom pretresu od 8. aprila 2013, K█████ A█████ je izjavio da mu je Đorđe Bojković rekao da je razumeo izveštaj svedoka na Albanskom. On je takode izjavio da se Đoko možda naginjao na jednu stranu, ali ne baš puno. Ljudi su ga zvali Čopa. Prema zapisniku ovog ročišta glavnog pretresa, sudski prevodilac je objasnio Sudskom Veću da Čopa znači: „Onaj koji ćopa“<sup>54</sup>.

136. Svedok S█████ M█████ je ispitan tokom ročišta u glavnom pretresu od 9. aprila 2013. on je izjavio da je na početku aprila 1999. on prebacio svoju celu porodicu u Babin Most, ali je od početka marta 1999. on odlazio tamo sa svojom suprugom. Ipak, kasnije u svojoj izjavi, on je izjavio da on misli da se on preselio u Babin Most u prvoj nedelji Aprila 1999<sup>55</sup>. Prve nedelje je ostao kod svoje tazbine, nakon toga se preselio u drugu kuću, preko puta kuće koja je pripadala Bojkoviću, oko 7 metara dalje. ON je mogao da vidi kuću optuženog iz svoje kuće. On nije video Bojkovića ili njegovu suprugu u kući aprila 1999.<sup>56</sup> Na kraju jula ili početkom avgusta 1999 Bojković se vratio u Babin Most. Svedok nije video ili čuo ništa neobično 14. aprila 1999. Tokom aprila 1999, on je nekoliko puta odlazio za Prištinu ali je sve noći proveou Babin Mostu<sup>57</sup>.

### *II.2.3 Prikazivanje niza fotografija*

137. 17. jula 2012, svedoku V. K█████ je predstavljen fotografski album od 8 fotografija. Čim je svedok videla osam fotografija, ona je bez oklevanja pokazala na sliku broj 4 kao na osobu koja ju je silovala u kolima i na broj 7 kao na starijeg čoveka koji ju je odveo u nenaseljenu kuću i silovao je. Pre nego što su joj fotografije pokazane, od nje je traženo da opiše osobe koje su je silovale. Nikakva posebna uputstva svedoku po pitanju identifikacije nisu zabeležena. Fotografija broj 7 je slika Đorđa Bojkovića<sup>58</sup>.

<sup>54</sup> Zapisnik glavnog pretresa 8. april 2013, strane 30-31

<sup>55</sup> Zapisnik glavnog pretresa 9. april 2013, strana 53

<sup>56</sup> Zapisnik glavnog pretresa 9. april 2013, strane 46-47

<sup>57</sup> Zapisnik glavnog pretresa 9. april 2013, strana 49

<sup>58</sup> strana 91 regulator Izjave svedoka



#### II.2.4 Izjave optuženih

138. 22. oktobra 2012, optuženi Bojković je ispitan od strane tužioca. On je potvrdio sve što je izjavio tokom ročišta o određivanju pritvora. Tom prilikom je izjavio da je potpuno nevin. On nikada nije živio u Babin Mostu dok nije isteran iz Prištine tri meseca nakon dolaska međunarodne zajednice. Prvo<sup>59</sup> je izjavio daje tokom perioda kada je živio u Prištini on nije odlazio u Babin Most da dovrši svoju kuću tamo, već su to njegova braća išla. Ipak, dalje<sup>60</sup> je on izjavio da je tokom bombardovanja on s vremena na vreme odlazio u Babin Most, da bi proveo u kući pola sata ili sat i onda se vraćao.
139. U dodatku na njegovu izjavu tokom ročišta o određivanju pritvora, optuženi je takođe izjavio da je kuća njegovo brata, koja je još uvek bila nedovršena, blizu njegove kuće.
140. Tokom ročišta u glavnom pretresu od 11. aprila 2013, optuženi Bojković je tvrdio da ne zna ništa o silovanju Albanske devojke u aprilu 1999. ON je izjavio da je počeo da radi u rudnicima Kišnica u Novom Brdu 1965. Nakon dva meseca vojne službe 1966. on je proglašen nesposoban za službu i otišao je nazad da radi u istim rudnicima<sup>61</sup>. On je otišao u penziju, u to vreme on je živio u Prištini. ON je počeo da gradi kuću u Babin Mostu 1976, ali je nastavio da živi u Prištini. Tokom bombardovanja 1999. on je ostao u Prištini nije odlazio u Babin Most. Pre bombardovanja on je retko dolazio u Babin Most<sup>62</sup>. On se preselio u Babin Most avgusta 1999. On nije bio u Babin Mostu oko 15. aprila 1999<sup>63</sup>. ON u celom svom životu nikada nije zvan Ćopa.<sup>64</sup>
141. Po pitanju fotografije optuženog Bojkovića u foto albumu (eksponat 1) koji je pokazan svedoku V. K. [REDACTED] on je izjavio da je ta fotografija snimljena 2009.<sup>65</sup>

<sup>59</sup> Registrator Izjave svedoka, strana 18

<sup>60</sup> Registrator Izjave svedoka, strana 19

<sup>61</sup> Zapisnik Glavnog pretresa 11. april 2013, strane 25-26

<sup>62</sup> Zapisnik Glavnog pretresa 11. april 2013, strana 27

<sup>63</sup> Zapisnik Glavnog pretresa 11. april 2013, strana 28

<sup>64</sup> Zapisnik Glavnog pretresa 11. april 2013, strana 30

<sup>65</sup> Zapisnik Glavnog pretresa, strana 40

### *II.2.5 Skica mesta zločina (ekspонат 5)*

142. 25. jula 2012, uz pomoć svedoka V. K. [REDACTED], policija je sastavila skicu mesta zločina. Svedok je ukazala na oba mesta gde su se desila silovanja i istražitelji su takođe obeležili nekoliko referentnih mesta u blizini. Jedno od ovih referentnih mesta je kuća osumnjičenog Bojkovića, koja se nalazi pored kuće gde se, prema oštećenoj, desilo drugo silovanje.

### II.3 Procena dokaza: da li je dokazano izvan osnovanje sumnje da je optuženi Bojković počinilac?

143. Sud će sada proceniti da li gore opisane informacije daju dovoljno dokaza da bi se utvrdila osnovana sumnja da je optuženi Bojković bio druga osoba koja je silovala V. K. [REDACTED]. Sud će prvo raspraviti pitanje godina počinioca i foto-identifikaciju i onda i druga pitanja vezana za identitet počinioca.

#### *II.3.1 Godine počinioca i foto album*

144. Oštećena V. K. [REDACTED] je jedini svedok koji je mogla da opiše drugog silovatelja, jer drugi svedoci nisu videli ovog čoveka. Stoga, ona je takođe i jedini svedok kojoj je pokazan foto-album, iz koga je 17. jula 2012. ona identifikovala Đorda Bojkovića kao drugog silovatelja.

145. Sud navodi da je optuženi Bojković u vreme krivičnog dela imao 60 godina i da je u vreme glavnog pretresa imao 73 godine. Slika koja je korišćena u foto identifikaciji (ekspонат 1, slika 7) je snimljena 2009 i ista je kao i ona u njegovoj ličnoj karti izdatoj 2009. To znači da on na slici ima 69 godina.

146. Ima nekih razlika u procenama godina počinioca koje je žrtva davala u različitim prilikama (senilan čovek, između 50-60 godina, oko 60-70 godina, stariji čovek; iznad

60). Ipak, iz ovih izjava može se saznati da je žrtva smatrala da je drugi silovatelj jasno bio stariji čovek. Godine optuženog Bojkovića odgovaraju ovom opisu.

147. Što se tiše foto identifikacije Sud se poziva na stav I.3.1 gde je Sud izneo primedbe na proces identifikacije uopšte. U ovom slučaju foto identifikacija je sprovedena 13 godina nakon što se prekršaj desio. Vreme koje je prošlo je samo po sebi bitan faktor da bi se umanjila dokazna vrednost identifikacije, a posebno ukoliko proces identifikacije nije sproveden sa posebnim obraćanjem pažnje na faktore opisane u stavi I.3.1 a da bi se uvećala dokazna vrednost fotografske identifikacije. Sud utvrđuje da ovi preduslovi nisu ispunjeni u ovom slučaju.

148. Istina je da je svedok prvo dala opis osumnjičenog i mora da je bilo potpuno jasno istražiteljima da oni sada imaju posla sa starijim čovekom. Ipak, iz izveštaja sa identifikacije može se saznati/izjaviti/otkriti da je svedoku pokazano samo osam fotografija i u isto vreme. Šta je najbitnije, u foto albumu koji je prikazan svedoku (ekspонат 1), samo jedna osoba odgovara opisu koji je svedok dala o drugom silovatelju i predstavlja starijeg čoveka oko ili iznad 60 godina. Jedno od osnovnih pravila o sprovođenju identifikacionog procesa je da bi sve slike prikazane svedoku trebalo da podsećaju da svedokov opis počinioca. Sada kada ovo pravilo nije ispoštovano utvrđena je teška povreda dobre prakse foto identifikacije. Sud utvrđuje da je foto identifikacija izgubila najveći deo, ako ne i u potpunosti, svoje dokazne vrednosti.

### *II.3.2 Drugi dokazi*

149. Isprva, Sud nalazi da se u nekoliko delova svedočenja optuženog Bojkovića ne može smatrati verodostojnim. Ovo se moglo primetiti kada je unakrsno ispitivan od strane tužioca. Sud dolazi do zaključka da posebno onome što je izjavio o svom kretanju tokom aprila 1999. i razlozima zbog kojih je proglašen nesposobnim za vojnu službu ne može biti dat značaj.

150. Jedna od glavnih karakterističnih odlika kojom je V. K. [REDACTED] opisala drugog čoveka koji ju je silovao je bila činjenica da je on ćopao. I svedok G. [REDACTED] i Svedok A. [REDACTED] su potvrdili da optuženi Bojković ćopa, ili da je „hodao postrance“ u godinama kada su

radili sa njim (do 1989. odnosno 1990). Oba svedoka su takode potvrdili da su ga zvali Čopa, što znači „onaj koji ćopa“. Tokom ročišta na glavnom pretresu od 11. aprila 2013, Sud je tražio od optuženog da se prošetata sudnicom. Iako Sud nije primetio bilo kakav očigledan znak ćopanja, poseban način njegovog hoda se mogao primetiti. Sud zaključuje da optuženi Bojković mora da je imao ovu vrstu hoda, hoda na čudan način, u vreme prekršaja. To je činjenica koja odgovara sa opisom koji je dala žrtva. Ipak, mora biti naglašeno, nije neobično da stariji ljudi ćopaju ili imaju neku drugu vrstu čudnog hoda.

151. Žrtva tvrdi da je silovana u napuštenoj kući u selu Babin Most. Prvo, nije sporno da je optuženi Bojković imao i ima kuću, nedovršenu u vreme navodnog zločina, u selu Babin Most. Ovo je okolnost koja povezuje optuženog Bojkovića sa selom Babin Most. Drugo, 1999. njegov brat je takode imao nedovršenu i nenaseljenu kuću blizu njegove kuće. Na osnovu izjava V. K. [REDACTED] i N. K. [REDACTED], skice mesta zločina i katastarskih dokumenata pribavljenih od strane tužioca, moguće je da je kuća gde se desilo drugo silovanje bila kuća brata optuženog. Ipak, uzimajući u obzir izjavu svedoka M. K. [REDACTED], koja daje razlog za verovanje da kuća koju mu je žrtva pokazala aprila 1999. ne odgovara skici, nije dokazano da se drugo silovanje desilo u nedovršenoj kući brata optuženog Bojkovića. Ipak, postojanje nedovršene i nenaseljene kuće u selu mora da je bilo opšte poznato stanovnicima sela, i takva kuća bi bila primećena od strane slučajnog prolaznika kao mesto gde se može počiniti ova vrsta zločina.

152. Odbrana je predstavila alibi-svedoka. Sused optuženog, S. M. [REDACTED], izjavio je da on nije video optuženog Bojkovića u Babin Mostu aprila 1999. Sud nalazi da činjenica da svedok M. [REDACTED] tvrdi da nije video svog suseda optuženog Bojkovića u Babinom Mostu aprila 1999. nije dokaz da optuženi Bojković nije posetio Babin Most u bilo koje vreme tokom tog meseca. Štaviše, optuženi Bojković tokom svoje izjave na glavnom pretresu izjavio je da je on zaista posetio Babin Most tokom NATO bombardovanja (iako samo na kratko). Sa druge strane, nema dokaza koji bi sigurno potvrdili da je optuženi bio prisutan u Babin Mostu 14. aprila 1999.

153. Dokazano je da je optuženi Bojković mogao da razume i govori Albanski. Ipak, nema dovoljno dokaza da bi se procenilo koliko je dobro njegovo znanje Albanskog jezika. Ipak, Sud ne može pronaći niti optužujući ni oslobađajući značaj po ovom pitanju.

#### II.4. Zaključak

154. Nakon procenjivanja svih bitnih dokaza, svakog predmeta odvojeno i u vezi sa drugim predmetima, Sud zaključuje da postoje, kako je raspravljeno gore, neki dokazi koji se mogu smatrati u korist optužbe. Ipak, Sud zaključuje da ima i sumnji da je optuženi Dejanović osoba koja je otela i silovala oštećenu V. K. [REDACTED]. Posebno, Sud nalazi da je postupak foto identifikacije rezultirao time da je identifikacija izgubila svoju dokaznu vrednost. Stoga, nije dokazano izvan osnovane sumnje da je optuženi Dejanović izvršio delo za koje je optužen u tački 1.

### **III Optuženi Dejanović; tačka 2**

#### III.1 Pretres

155. Iz izveštaja o pretresu kuće u Priluzju gde je optuženi Dejanović živeo i svedočenja svedoka H [REDACTED] E [REDACTED] sledi da je kutija sa 9 komada municije kalibra 9mm pronađena u kući<sup>66</sup>. Izveštaj o pretresu, fotografije i video snimak pretresa pokazuju da su meci pronađeni u nezaključanoj fiјoci ili polici TZV komode koja je bila u jednoj od soba kuće (slika 19, eksponat 13)<sup>67</sup>.

#### III.2 Izjave

156. Optuženi Dejanović je izjavio da meci koji su pronađeni u njegovo ću ne pripadaju njemu. On je tvrdio da mu je njegov sin rekao da je uzeo metke sa sobom sa svadbe kojoj

<sup>66</sup> Registrator Policijski izveštaji, strane 82-83

<sup>67</sup> Na osnovu svedočenja svedoka H [REDACTED] E [REDACTED] nejasno je da li je soba u kojoj se nalazi TV korišćena kao dnevna soba ili kao spavaća soba. Ipak, ovo pitanje nije bitno.

su prisustvovali u Srbiji, sa koje su se vratili dva dana pre pretresa kuće.<sup>68</sup> On je takode izjavio da je radio kao policajac sve do njegovog hapšenja<sup>69</sup>. Bio je ovlašćen da nosi svoj službeni pištolj, Glock 17 ili 19, 24 časa dnevno.

157. Policajac H■■ E■■ je ispitan kao svedok tokom ročišta glavnog pretresa 10. aprila 2013. On je izjavio da su meci pronadeni u sobi gde se nalazio TV. Optuženi Dejanović je bio prisutan tokom pretresa i on nije nikako komentarisao kada ej municija pronadena.

### III.3 Procena

158. Prvo, Sud nalazi da nema razloga da se veruje da je pretres kuće izvršen i sproveden povredom odredaba starog ZKPK. Što se tiče pitanja svedoka, rukom pisani izveštaj sa pretresa (27.9.2012, strana 3) pokazuje da su tamo bili svedoci kako je i predviđeno članom 243 ZKPK.

159. Nema sumnje da je komplet od 9 metaka pronaden u kući, koju naseljava i kojom upravlja optuženi Dejanović. Sud nalazi da je malo verovatno da je, kako je Dejanović izjavio, njegov sin doneo metke iz Srbije na Kosovo nakon svadbe kojoj su prisustvovali pre samo dva dana i ostavio metke u sobi i na mestu (TV komoda) gde ih je svako mogao pronaći. Da bi se to uradilo, oni bi morali da pređu granični prelaz i postojao bi veliki rizik da se meci tamo zaplene.

160. Sud nalazi da je verovatnije da su meci pripadali oružju optuženog i da je on pohranjivao metke odvojeno od oružja u svojoj kući. U svim slučajevima izveštaj sa pretresa i fotografije dokazuju da je on koristio sobu gde je bio TV. Sud nalazi da optuženi Dejanović mora da je bio svestan prisustva metaka u njegovoj kući. Stoga, Sud zaključuje, on je držao metke u svom posedu.

161. Stoga, Sud nalazi da je dokazano da je optuženi Dejanović posedovao devet komada metaka kalibra 9mm u svojoj kući u Priluzju 27. septembra 2012.

<sup>68</sup> Zapisnik Glavnog pretresa 11. april 2013, strana 18

<sup>69</sup> Zapisnik Glavnog pretresa 11. april 2013, strana 17

162. Ipak, optuženi Dejanović je izjavio da je on radio kao policajac do dana njegovog hapšenja i da mu je bilo dozvoljeno da nosi oružje 24 časa dnevno. Ova tvrdnja nije osporena od strane tužioca. Štaviše, službeno oružje, marke Glock sa serijskim brojem 4339, je pronađeno (i isprva zaplenjeno) tokom pretresa kuće Dejanovića (eksponat 29). Ako je optuženome bilo omogućeno da nosi oružje, on mora da je bio ovlašćen da nosi i odgovarajuću municiju. Nisu predstavljeni dokazi da zaplenjena municija nije pripadala njegovom službenom oružju.

#### III.4. Zaključak

163. Stoga, nema dokaza za *neovlašćeno* posedovanje municije, što je ključni deo optužbe protiv optuženog.

### **IV Optuženi Bojković; tačka 2**

#### IV.1 Pretres

164. Štaviše, jedan prazan šaržer za pištolj je pronađen u garaži. Sud je saznao da se garaža nalazi odmah pored kuće, u okviru zatvorenog dvorišta bašte. Izveštaj sa pretresa, fotografije i video snimak pretresa pokazuju da su oružje i municija bili pohranjeni u plastični omot i ostavljeni na viseći kredenac<sup>70 71</sup>.

#### IV.2 Izjave

165. Optuženi Bojković je izjavio da on nije bio svestan prisustva oružja i municije u njegovoj garaži. On je takode izjavio da je on neposredno pre pretresa ofarbao garažu, uključujući i plafon i prostor između kredenca i plafona, gde su predmeti pronađeni i da on nije primetio plastični zavežljaj u to vreme<sup>72</sup>. Dalje, on je izjavio da on nikada nije

<sup>70</sup> Registrator policijski izveštaji, strane 153- 183

<sup>71</sup> Zapisnik Glavnog pretresa 10. april 2013, izjava svedoka P [REDACTED] H [REDACTED], strana 16

<sup>72</sup> Zapisnik Glavnog pretresa 11. april 2013, strana 39

zaključavao vrata garaže<sup>73</sup>. Garažu su koristili samo on i njegova supruga.

166. Policajac P■■■■ H■■■■ je ispitan kao svedok tokom ročišta glavnog pretresa od 10. aprila 2013. ON je izjavio da je bio prisutan tokom pretresa garaže koja pripada optuženom Bojkoviću. Pretres kuće je sproveden od strane tima EULEX policijskih istražitelja i službenika KP. On nije video i našao je da je nemoguće da je neko iz tima možda nosio sa sobom ovaj zavežljaj i stavio ga u garažu. Rodak optuženog Bojkovića i njegova supruga su prisustvovali pretresu. Plastični zavežljaj se može videti sa ulaza u garažu. Prema njegovom sećanju, na zavežljaju je bilo nešto prašine. On je verovao da je zavežljaj bio na mestu gde je i pronaden nekoliko godina<sup>74</sup>.

#### IV.3 Procena

167. Prvo, Sud nalazi da nema razloga da se veruje da je pretres kuće izvršen i sproveden povredom odredaba starog ZKPK.

168. Sud nalazi da izjava optuženog da on nikada nije zaključavao ulaznu kapiju i vrata garaže nije verodostojna. Malo je verovatno da je, čak i kad je išao u inostranstvo, Bojković ostavljao ulaz svog doma nezaključan. Štaviše, to je u suprotnosti sa njegovom izjavom od 22. oktobra 2012, u kojoj je optuženi izjavio da je kapija prema njegovom imanju bila zaključana.<sup>75</sup> U svakom slučaju, kako je i sam optuženi izjavio, Sud zaključuje da su garažu koristili samo optuženi Bojković i njegova supruga.

169. Sud nalazi da nema razloga da se veruje da su zaplenjeni predmeti postavljeni u garažu od strane drugih lica. Štaviše, iz izjave svedoka H■■■■ sledi da je bilo nešto prašine na zavežljaju, što znači da je on bio pohranjen na mestu gde je pronaden već neko vreme. Stoga optuženi Bojković mora da je bio svestan prisustva ovih predmeta u svojoj garaži. Ovo još više važi jer iz snimka pretresa se može zaključiti da se plastični zavežljaj sa oružjem i municijom mogao videti kada bi neko ušao u garažu. Optuženi Bojković je

<sup>73</sup> Zapisnik Glavnog pretresa 11. april 2013, strana 41

<sup>74</sup> Zapisnik Glavnog pretresa 10. april 2013, strana 23

<sup>75</sup> Registrator izjave svedoka, strana 21



posednik kuće i garaže i ima vlast nad njima. Stoga, Sud zaključuje, on je držao oružje i municiju u svom posedu.

#### IV.4. Zaključak

170. Zbog gore navedenih razloga, Sud nalazi da je dokazano da je optuženi Bojković 26. septembra 2012. nelegalno bio u posedu jedne puške M-70 AB2 (kopije AK-47), tri šaržera i 69 metaka u svojoj garaži.

### G. PRAVNI NALAZI

171. Na osnovu gore elaboriranih činjenica, Sud dolazi do utvrđivanja sledećih pravnih zaključaka.

#### I Optuženi Dejanović

##### I.1. Tačka jedan

172. Kako je gore navedeno, nije dokazano izvan osnovane sumnje da je optuženi Dejanović 14. aprila 1999. oteo i silovao žrtvu V. K. [REDACTED] i tako postupio kako je opisano u optužnici. Stoga, on je osloboden prve tačke optužnice.

##### I.2. Tačka dva

173. Kako je gore navedeno, optuženi Dejanović je imao 9 komada metaka kalibra 9mm u svom posedu 27. decembra 2012. U skladu sa članom 3 stavovi (1) i (3) u vezi sa članom 1.36 Zakona o oružju, meci se takode smatraju oružjem. Ipak, nije dokazano da optuženi Dejanović nije bio ovlašćen da ima municiju u svom posedu.

174. Stoga, nije dokazano izvan osnovane sumnje da je optuženi Dejanović 27. decembra 2012 bez ovlašćenja posedovao 9 metaka kalibra 9mm i da je stoga postupio kao u optužnici. Stoga je on takođe oslobođen druge tačke optužnice protiv njega.

## II Optuženi Bojković

### II.1. Tačka jedan

175. Kako je gore navedeno, nije dokazano izvan osnovane sumnje da je optuženi Bojković 14. aprila 1999. silovao žrtvu V. K. [REDACTED] i tako postupio kako je opisano u optužnici. Stoga, on je oslobođen prve tačke optužnice protiv njega.

### II.2 Tačka 2

176. Kako je navedeno gore, dokazano izvan razumne sumnje da je optuženi Bojković 27. septembra 2012. bez važećeg ovlašćenja, nezakonito posedovao jednu pušku M-70 AB2 (kopija AK-47), tri šaržera i 69 komada municije. Sud će sada proceniti krivičnu odgovornost i nameru optuženog Bojkovića.

177. Nema sumnje u činjenicu da je optuženi Bojković bio potpuno mentalno sposoban kada je izvršio prekršaj jer ništa u dosijeu ne sugerise suprotno i nikakav prigovor te vrste nije uložena od strane odbrane.

178. U skladu sa odredbama i starog krivičnog zakona (član 11 stav (3) i član 328 KZK) i novog krivičnog zakona (član 17 stav (2) i član 374 KZRK) počilac je krivično odgovoran za prekršaj Neovlašćeno posedovanje oružja ukoliko je on/ona namerno počinio/la ovaj prekršaj. Sadržaj pravne definicije umišljaja je isti i u starom krivičnom zakonu (član 15 KZK) i u novom krivičnom zakonu (član 21 KZRK). Osoba postupa sa neposrednim umišljajem kada je on/ona svestan/svesna svog dela i želi izvršenje. Lice postupa sa posrednim umišljajem kada je svesno da kao rezultat njegovog činjenja ili nečinjenja može da nastupi zabranjena posledica i pristaje na to nastupanje.

179. Sud navodi da su sada četiri činjenice bitne. Prvo, zavešljaj u kome se nalazilo oružje, mora da je bio na kredencu više od nekoliko dana. Drugo, optuženi Bojković je

izjavio da je on prefarbao celokupnu unutrašnjost garaže neposredno pre pretresa. Treće, garažu su koristili samo optuženi Bojković i njegova supruga. Četvrto, lokacija garaže čini neverodostojnim da bi neko drugi mogao da sakrije njegovo ili njeno vlasništvo u Bojkovićevoj garaži. Sud zaključuje da je optuženi Bojković bio potpuno svestan prisustva oružja i municije u njegovoj garaži, i kao vlasnik objekta prihvatio je ovu okolnost. Stoga, optuženi Bojković je imao u posedu oružje i municiju i postupao je sa neposrednim umišljajem.

#### H: KAZNA IZREČENA OPTUŽENOM BOJKOVIĆU

180. Da bi se razmotrio najpovoljniji zakon, moraju se razmotriti i primeniti kaznene mere, nivoi i režim i pod Krivičnim Zakonom Kosova (stari zakon, KZK) i pod Krivičnim Zakonom Republike Kosovo (novi zakon, KZRK). Na početku, bitni delovi dva zakona su predstavljena i obrazložena. Zatim Sud procenjuje koji zakon vodi ka blažoj kazni.

#### I Odredbe zakona

##### I.1 Zakon na snazi u vreme izvršenja prekršaja (KZK)

181. Kazna za posedovanje oružja bez važeće dozvole pod članom 328 stav (2) i član 39 stav (1) KZK je ili novčana kazna od 50 do najviše 7.500 evra ili kazna zatvora između jedne i osam godina.

182. U skladu sa članom 64 stav (1) KZK, Sud će odrediti kaznu uzimajući u obzir svrhu kazne, sve okolnosti koje su bitne za olakšavanje ili otežavanje kazne, i posebno stepen krivične odgovornosti, motive za izvršenje dela, stepen ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je delo izvršeno, ranije ponašanje izvršioca, njegovo izjašnjenje o krivici, lične prilike izvršioca i njegov držanje posle krivičnog dela.

183. KZK izričito ne ograničava šta se može smatrati otežavajućom ili olakšavajućom okolnošću.

#### 1.2 Novi zakon (KZRK)

184. Kazna za posedovanje oružja povredom primenjivog zakona koja se odnosi na oružje kao u članu 374 stav (1), članu 45 i članu 46 stav (1) KZRK je ili novčana kazna od 100 do najviše 7,500 evra ili kazna zatvora od 30 dana do pet godina.

185. Opšta pravila o izračunavanju kazne pod članom 73 KZRK su ista kao i u KZK. Dodatno, KZRK naročito postavlja neiscrpne otežavajuće i olakšavajuće okolnosti koje se imaju razmotriti (član 74 stav (2) i (3) KZRK). Ovo je promena u odnosu na KZK i uvodi u zakon neke od najčešće korišćenih faktora.

#### **II Procena**

186. Optuženi Bojković je osuđen zbog posedovanja jurišne puške i municije. Oružje je bilo prikriveno u njegovoj garaži bez znakova da je duže vreme korišćeno. Sud smatra da oružje mora da je bilo u njegovom posedu duže vreme, možda iz rata.

187. Sud smatra da nema otežavajućih ili olakšavajućih okolnosti u smislu KZK ili člana 74 KZRK. Sud je uzeo u obzir godine optuženog ali u vezi da prekršajem ne nalazi da to predstavlja olakšavajuću okolnost.

188. Sud smatra da posedovanje takve puške, iako je držana na skrovitom mestu, mora biti kažnjeno kaznom zatvora. Uzimajući u obzir raspon kazni zatvora u oba zakona, starom (član 328 stav (2) KZK) i novom (član 374 stav (1) KZRK), Sud nalazi da primena novog zakona vodi ka blažoj kazni nego primena zakona na snazi u vreme izvršenja krivičnog dela. Stoga, Sud odlučuje da izrekne kaznu jedne godine i šest meseci zatvora. Sud smatra pravednim da kazna bude na uslovni period od dve godine, u skladu sa članom 51 stav (2), članom 52 stav (1) i članom 53 stav (1) KZRK. Ova kazna neće biti

izvršena ukoliko optuženi Bojković ne izvrši neko drugo krivično delo tokom gore navedenog uslovnog perioda. Vreme provedeno u kućnom pritvoru će biti uračunato u skladu sa članom 83 (1) KZRK i članu 365 stav (1.5) KZK. Bojković je držan u kućnom pritvoru od 27 septembra 2012. do 17. aprila 2013.

## OSTALA PITANJA

### I.1. Zaplena

189. Opšte pravilo je da objekti koji su privremeno zaplenjeni, na kraju krivičnog postupka, budu vraćeni vlasniku ili držaocu (član 115 stav (1) ZKP) Ipak, u skladu sa stavom (2) istok člana, Sud će narediti trajnu zaplenu<sup>76</sup> ukoliko:

- Tužilac u optužnici opiše te predmete koji bi trebali da budu predmet trajne zaplene
- Ako je dokazano tokom glavnog pretresa da su predmeti olakšali izvršenje krivičnog dela ili čine materijalnu korist stečenu iz izvršenja krivičnog dela i
- Da shodno zakonu mogu biti zaplenjeni.

190. Kako je gore navedeno, nije dokazano da je optuženi Dejanović izvršio zločin za koji je optužen u tački 2. Zaključak je zasnovan na saznanju da nije dokazano da je on bio u posedu municije bez ovlašćenja. Kako je gore navedeno Sud nalazi da postoji pretpostavka da bi municija mogla pripadati njegovom službenom oružju, što znači da je ona vlasništvo Kosovske Policije. Ipak, zbog toga što optuženom više nije dozvoljeno da nosi službeno oružje, nema osnova za vraćanje municije optuženom Dejanoviću. Stoga, Sud odlučuje da devet komada metaka kalibra 9mm, koji su pronađeni tokom pretresa prebivališta Jovice Dejanovića, budu zaplenjeni.

191. Član 38 stav (1) Zakona o oružju određuje da municija zaplenjena tokom krivičnog postupka mora biti predata nadležnom telu u roku od petnaest (15) dana od dana

---

<sup>76</sup> Veće primećuje razliku u terminologiji: u naslovu člana 115 koriste se reči "trajna zaplena", dok stav (2) člana 115 govori o "trajnoj sekvstraciji". Veće će koristiti termin "zaplena" jer je to u skladu sa terminologijom koja je korišćena u drugim odredbama, kao onim u dole citiranom Zakonu o oružju.

donošenje konačne sudske odluke. U skladu sa članom 2 stav (1.42) ovog zakona, Ministarstvo unutrašnjih poslova se ima smatrati nadležnim telom u ovoj stvari. Stoga, Sud odlučuje da će devet metaka kalibra 9mm biti predati Ministarstvu unutrašnjih poslova.

192. Svako oružje koje je bilo u vlasništvu, pod kontrolom ili posedovano povredom člana 374 KZRK će biti zaplenjeno u skladu sa stavom (3) ove odredbe. Stoga, Sud odlučuje da automatska puška M-70 AB2 (kopija automatske puške AK-47), tri šaržera i 69 komada municije, pronađeni u garaži Đorđa Bojkovića, budu zaplenjeni.

## **I.2 Troškovi postupka**

193. Po pitanju troškova krivičnog postupka pomenutih u članu 450 ZKP, član 454 stav (1) ZKP određuje posledice presude koja oslobađa optuženog. On propisuje da u tim okolnostima troškovi budu isplaćeni iz budžetskih sredstava. Sada kada je optuženi Dejanović oslobođen od svih optužbi protiv njega, njemu neće biti nametnuto da nadoknadi bilo kakve troškove krivičnog postupka i da će troškovi krivičnog postupka protiv njega biti isplaćeni iz budžetskih sredstava.

194. Ovo gore se ne odnosi na Đorđa Bojkovića, pošto ga je Sud proglasio krivim za neovlašćeno posedovanje jedne puške M-70 AB2, tri šaržera i 69 komada municije. U skladu sa članom 453 stav (1) KZK, Sud će odlučiti da on mora nadoknaditi troškove krivičnog postupka.

195. Ipak, prema stavu (2) navedene odredbe, osobi koja je optužena za nekoliko krivičnih prekršaja neće biti naredeno da nadoknadi troškove u vezi sa krivičnim delom od koga je on/ona oslobođen/a ukoliko se ti troškovi mogu utvrditi odvojeno od ukupnih troškova. Štaviše, u skladu sa stavom (4) iste odredbe, Sud može osloboditi optuženog od dužnosti da potpuno ili delimično nadoknadi troškove krivičnog postupka ukoliko bi njihova isplata ugrozila izdržavanje optuženog ili osoba koje on ili ona mora da izdržava.

196. Sud nalazi da se glavni deo troškova krivičnog postupka, kako je gore navedeno u članu 450 stav (2) ZKP, sastoji od troškova vezanih za optužbu od koje je oslobođen. Štaviše, pozivajući se na član 453 stav (4) ZKP, Sud veruje da postoje osnove, posebno godine optuženog te stoga i njegova niska primanja i njegove mogućnosti da uveća svoj prihod, da se optuženi oslobodi svoje dužnosti da potpuno nadoknadi ostatak troškova. Stoga, Sud odlučuje da će Đorđe Bojković nadoknaditi 100 evra kao skromniji deo troškova krivičnog postupka protiv njega.

-----  
Timo Vuojolahti  
EULEX predsedavajući sudija sudskog veća

-----  
Dariusz Sielicki  
Član sudskog veća  
EULEX sudija

-----  
Mariola Pasnik  
Član sudskog veća  
EULEX sudija

-----  
Karen Kort  
EULEX sudski zapisničar

*Ovlašćena lica mogu uložiti žalbu na ovu presudu Apelacionom sudu preko Osnovnog suda u Mitrovici u roku od petnaest (15) dana od dana kada je primerak presude uručen, shodno članu*

380 stav (1) ZKP.